

ÉLELETÜNK

XL. évf. 12. szám (40. Jg. Nr. 12)

Az európai magyar katolikusok lapja

2008. december

AZ EGYHÁZ ISTEN SZERETETÉNEK JELE

„Az Egyház nem emberi társulás, hanem Krisztus Teste, Isten szeretetének jele az emberek között” – mondta október 15-én az általános kihallgatáson elhangzott katekizációban XVI. Benedek pápa.

A Szentatya a Népek Apostolának az Egyházról szóló tanítását részletezte. Pál leveleiben akkor is az „Egyház” kifejezést használja, amikor a helyi keresztény közösségekre utal, és akkor is, amikor az Egyház egészére. Írásaiban az „Ecclesia” csaknem mindig Isten Egyházaként szerepel. Vagyis nem egy emberi társulásról van szó, amely egy gondolat vagy közös érdekek szövetségének eredménye, hanem olyan közösségről, amelyet Isten hívott egybe. Isten teremt meg az Egyház egységét a föld minden részén. Pál Isten egyetlen Egyházát mint Krisztus jegyését mutatja be.

Ismeretes, hogy Pál fiatalkorában ádáz ellensége volt a Krisztus Egyházból álló új mozgalomnak. Ugy érezte ugyanis, hogy az fényveti Isten népének hűségét a hagyományhoz, amelyet az egyetlen Istenbe vetett hit hatott át. Ez a hűség főleg a körülmetélés szokásában, az étkezési szabályok megtartásában, a szombat tiszteletében mutatkozott meg. Az izraeliek vérükkel fizettek ezért a hűségért, népek önazonosságáért.

A feltámadt Krisztussal való találkozás után Pál megértette, hogy a keresztények nem árulók. Éppen ellenkezőleg: az új helyzetben Izrael Istene Krisztus révén kiterjesztette meghívását mindenkre, minden nép Istenévé vált. Az egyetlen Istenhez való hűség úgy valósult meg, hogy már nem volt szükség megkülönböztető jegyekre, különleges szabályok tiszteletben tartására, mert mindenki meghívást kapott, hogy része legyen Isten egyetlen népének, Krisztusban létrejött Egyházának – mondta katekizációban XVI. Benedek pápa.

A Népek Apostola azt tanította, hogy az Egyház középpontjában a Jézus Krisztus személyébe és Evangéliumába vetett hit áll. Egész evangelizációs munkájának az volt a célja, hogy a hívek újabb és újabb közösségei jöjjenek létre. Az Egyház így veszi fel az „Ecclesia”-t, azaz egy olyan konkrét közösség alakját, amelyet Isten szava hívott életre. Szent Pál számára az Egyház egyben Krisztus Teste.

Az Egyház nem pusztán egy szerv, hanem valóban Krisztus Testévé válik; egyetlen Test az Eucharisztia szentségében. Valósága jóval túlmutat minden szociológiai kategórián, kifejezve valódi, mély lényegét, vagyis azt, hogy minden megkeresztelt Krisztusban egyesül. Az Egyház Isten szeretetének jele a világban és a történelemben – fejtegette ki a pápa.

Pál Egyházról szóló gazdag teológiai tanítása arra szólít fel bennünket, hogy egyre mélyebben megismerjük és szeressük az Egyházat, hitben és szeretetben munkálkodjunk építésén – buzdította a híveket az általános kihallgatáson a Szentatya. □

BOLDOG KARÁCSONYT KÍVÁN ELVÁSOLNAK AZ ÉLELETÜNK!

Ghirlandaio Domenico:
Krisztus születése (Vatikáni Múzeum)

Kecskeméthy István: AZ ÉN ÁDVENTEM

A mi barátságunk már régi, nagyon régi, kipróbált és tűzálló; itt hordozlak lelkemben, benne vagy minden lélegzétvételemben: szívemnek minden dobbanása, agyamnak minden gondolata Te vagy; itt vagy, érezlek, szorosan átölelve tartalak: és azért mégis oly epedve vágyom utánad, mint akkor, régen, mikor még távol voltam tőled. Sőt, most még epedőbben vágylak, mint akkor; mert azóta, hogy először megpihentem kebleden, az én életem egy szakadatlan ádvent, egy édes-fájó Jézus-várás. Mikor először mentem hozzád, félve kerülgetve, magamat hazud, mentségekkel takarogtatva indultam; és sohasem jutottam el hozzád, míg ezek egy édes tekintettedre mind le nem hullottak rólam. Mindig azt hittem, hogy könnyebb volna száz halált kiállni, mint ezek nélkül, árván, meztelenen, üresen Te előtt megjelenni. És mikor mégis megtörtént, ő, örökre áldott pillanat, éreztem, hogy szemed sugarai hogyan szövik mezletlenségemre a lakodalmi ruhát, hogyan ragyogtatják fejemen a menyeyi koronát. Nincs edesebb és gazdagabb szó a világon, mint a bocsánat és a béke szava; de ha az egész világ ezzel volna tele, ha minden ellenségem ezt zenéne is felém: az is semmi volna ahhoz képest, mikor az én szívembe először beköltözött a Te bocsánatod, a Te békéd! Ó, édes ádvent, ő, áldott karácsony!

És azóta várlak szüntelen. Mindig nagyobb félelemmel és mindig nagyobb epedéssel. Mert mindig tisztában látom, hogy mennyire méltatlan vagyok hozzád; és mindig mélyebben érzem, hogy mennyire szeretsz Te engem. Ó, mondd, Uram, ki vagy Te? Mire jobbban ismerlek, annál epedőbben vágyom tudni, ki vagy Te? Most csak egyet tudok: hogy Te vagy az a szent Név, melybe minden kegyelmet nyert bűnös be van foglalva, én is; és mely beragyogja a mindenséget az üdvösség sugaraival. Jövel, drága Név, nekem mindenre elégséges!

Kis Tükör, XXII. évf.
(1932. december 10.)

A BÉKE EVANGÉLIUMÁT HIRDETJÜK

Írta: Cserháti Ferenc püspök

A MKPK külföldi magyar lelkipásztori szolgálat ellátásával megbízott püspökének 3. körlevele a külföldön élő magyar, illetve magyarul beszélő hívekhez és lelkipásztorokhoz, 2008 karácsonyán.

Főtisztelendő Paptestvérek!
Kedves Magyar Testvéreim!

Napjainkban a külföldi magyar egyházi közösségek jelentős átalakuláson mennek át. – Változik összetételük: a régi emigránsok, menekültek, száműzöttek helyét átveszik az újak, a migránsok, a vándorlók, az úton levők, a munkát keresők, a tanulók, a külföldön szerencsét próbáló és letelepedő honfitársak, hazánk és az egész Kárpát-medence területéről. Életük, tapasztalatuk, múltjuk, nemzeti és vallási tudatuk eltér az egykori elődökétől. A korábbiánál nagyobb lett a fluktuáció a közösségekben, és közülük egyesek elnéptelenednek. – Ugyanakkor változik a papság összetétele is: a külföldi magyar papok kiöregednek, számuk csökken. Helyükbe néha újak jönnek, új lehetőségekkel, sajátos lelkipásztori hozzáállással, elképzelésekkel és személyes igényekkel. Más a szolgálatuk, mások egzisztenciális és lelkipásztori körülményeik. – A politikai emigráció elhalásával, a külföldi hívek elsősorban lelki igényeik kielégítését várják papjuktól. – Ugyanakkor a helyi, befogadó egyházak helyzete, életkörülménye, célja, külföldiekhez való hozzáállása is új kihívások elé állítja a létszámában csökkenő és helyenként kiöregedő külföldi magyarokat, híveket és papokat, egész lelkipásztori szolgálatunkat. – A globalizáció, Európa és az egész világ egyesülésére, a határok leomlása, a hatalmas méretű turizmus, a modern technikai eszközök lehetőségei (repülő, televízió, internet, mobil, stb), ugyancsak meghatározzák a külföldi magyar lelkipásztori szolgálatot, amely egyre nagyobb gondot jelent. – Ezek a felismerések arra ösztönöznek, hogy napjaink migrációs jelenségét magyar vonatkozásban is kihívásnak, ’az idők nagyon fontos jelének’ tekintsük, amelyet aztán felismerve, keresztény hivatásunk, földi boldogulásunk és örök üdvösségünk szempontjából is értékelnünk kell, hiszen Isten a mai események által is szövögeti az üdvösség tervét, amíg teljesen helyreállítja a világmindenséget Krisztusban (vö. Ef 1,10). Az „exodusra” kényszerített, vagy arra vállalkozó, külföldi magyarok mindenesetre komoly szerepet játszhatnak a megújult emberiség létrehozásában és a béke Evangéliumának hirdetésében, és így sorsuk is új értelmet nyer (vö. EMCC 12-14).

Korunkban a hatalmas méreteket öltő migráció valóban nagy kihívást jelent: egyfelől komoly konfliktushelyzeteket teremthet, másfelől hozzájárulhat az Egyház küldetésének mélyebb megértéséhez. A túlzott nacionalizmus és az emberi gyűlölködések helyett, elősegítheti a párbeszédet a kultúrák között a szeretet és béke civilizációjának érdekében, amint ezt II. János Pál pápa megfogalmazta, majd kiegészítőleg hozzátette:

„A bevándorlás által hozott javak révén sok civilizáció gazdagodott és fejlődött. Más esetekben, jóllehet nem integrálódott az őslakosok és a bevándorlók kulturális különbözősége, de a személyek tiszteletben tartásának kölcsönös gyakorlata és a különböző szokások elfoga-

A betlehemi Születés templomában lévő csillag Jézus születésének a helyét jelzi

dása, illetve tolerálása által mégis bizonyították az együttélés képességét” (II. János Pál pápa, Üzenet a Béke Világnapjára, 2001).

1) Ezért egy jövőbe tekintő külföldi magyar lelkipásztori szolgálat, miközben elkötelezett módon síkra száll a külföldi magyarok etnikai, kulturális, nyelvi, vallási örökségének védelmében és szembeszáll hívei egyszerű, pusztán asszimilációjával a helybéli kultúrába, fel kell ismerje, és el kell fogadja, hogy a legkülönbözőbb népek, kultúrák, nyelvek képviselői az emberiség egyetlen nagy családját képezik. Az Egyház hivatásához mindenképpen hozzátartozik, hogy még a többfelé tapasztalható szétzilvás és ellenségesség ellenére is azt keresse a népek között, ami bennük közös és összeköti őket. Ezért a keresztények nagy családjában mi, magyarok sem feledkezhetünk meg arról, hogy minden különbözősége és szétszakítottága ellenére, az emberiség egyetlen nagy családot alkot, az Egyházban mind testvérek vagyunk, sohasem lehetünk idegenek egymás számára, még akkor sem, ha más nyelven beszélünk; hiszen az Egyházban nincsenek külföldiek, és ez még akkor is így van, ha jól tudjuk, hogy ez a megállapítás sokfelé nem kijelentő, hanem felszólító mondatként értendő.

Nekünk, külföldön élő magyar keresztényeknek nemes feladatunk, hogy hirdessük és ápjuk létünk vallásos dimenzióját, azt a nagy titkot, amelyet magunkban hordunk, és amelyet mi, keresztények általában Istennek hívunk, akinek mind fiai vagyunk, Krisztusban pedig egymásnak testvérei. A népek apostolához, Szent Pálhoz hasonlóan – idén emlékezzünk születésének 2000. évfordulójára – hirdetnünk kell Istengyermekségünk nagy titkát. Az Aeropagazon (Folytatás a 7. oldalon)

LENNE EGY KÉRDÉSEM...

Hányszor élünk?

Az a tapasztalatom, hogy ha egy társaságban jelen van egy pap, akkor a beszélgetés záros határidőn belül vallási témára terelődik. Így történt a minap is. Éppen egy közös ismerősünk halálhírét vettük, amiből logikusan adódott, hogy előkerültek olyan kérdések, mint a halál és ami utána következik. A társaság egyik hölgytagja lekendezve kezdett el beszélni arról, hogy milyen emberi és egyben magasztos a lélekvándorlás tana: az ember nem valami ködös másvilágba megy át, hanem benne marad a Mindenségben és egy tisztulási folyamat után eggyé válik vele.

A nyomban kialakult vitában a vélemények megoszlottak. Egy idősebb férfi kijelentette: neki az újjászületés más testben nem szimpatikus, „Semmi kedvem, hogy akár mint poloska, akár mint kigyó folytassam földi léteimet, de még kirokodik se szeretnék lenni, és hogy egy másik ember testének uraságtól levettem” gúnnyal vegyem magamra, ahhoz még a tisztulás kedvéért se fülök a fogam.”

– „Atya mit szól ehhez?” – kérdezték. Mindenekelőtt megpróbáltam rámutatni, hogy a lélekvándorlás problémáját nem lehet egy gúnyoros megjegyzéssel elintézni és hogy helytálló-e, nem attól függ, hogy szimpatikus-e nekem, vagy sem. Ez a tan évszázadokra nyúlik vissza és ma is vannak hívei nemcsak Indiában, hanem Nyugat-Európában és Amerikában is. Igaz, hogy ez nagyrészt egy fajta lelki „divathullám”, de akkor is illik komolyan venni a másik meggyőződését. De mindenkéltől jó ha tisztázunk néhány fogalmat.

Mi a lélekvándorlás?

„A lélekvándorlás az a tan, amely szerint az emberi lélek a halál után újra emberi, esetleg növényi vagy állati testet ölt (reincarnatio) s ezt mindaddig folytatja, míg vallásérkölcseleg vagy fizikailag annyira meg nem tisztul, hogy elérheti végső állapotát, az örök boldogságot, vagy az abszolút lényvel való egyesülést.” (Katolikus Lexikon)

Különbő változatai ismeretesek. Előfordul már egyes primitív népeknél, megtalálható az ősi egyiptomi vallásban, a görög filozófusoknál (Pythagoreusok, Orphikusok, Platonikusok). Indiában, ahol a leginkább elterjedt, meglepő módon a legrégebbi iratokban, a Védákban (Kr. e. 15-16. sz.) még nem tűnik fel, bár a brahmanizmus, az ősi indiai vallás, a Védákat tartja isteni kinyilatkoztatásnak. Csak később, az Upanishad néven ismert gyűjtemény (tágabb értelemben ezek az iratok is a Védához tartoznak) tartalmaz utalásokat a lélekvándorlásra. Mindenesetre ezek is még a buddhizmus kezdete (Buddha Kr. e. 580 körül született) előtt keletkeztek. A brahmanizmus felfogása a lélekvándorlásról azonban alapvetően különbözik a buddhizmusétól. Az előbbi úgy véli, hogy az ember lényegileg nem a szellemi léleknek egy meghatározott testtel való kapcsolatából áll. A szellemi léleknek van csupán egyedi jellege, a test változhat, egymás után többször is. Ennek értelmében a szellemi lélek a halál után akár közvetlenül, akár egy hosszabb tisztulási folyamat után, másik testet ölt, az illető jó vagy rossz életvitelének megfelelően. A lélek tehát vándorol, azért „lélekvándorlás”.

A lélekvándorlás tanának indokai

Ennek a tanításnak a hívei a következő érvekkel támasztják alá nézetüket:

1. Egyesek azt állítják, hogy emlékeznék egy korábbi életükre.

2. Akadnak, akik első találkozásukkor egy személlyel vagy egy hellyel, úgy érzik, hogy az illetőt már látták, a helyzet ismerős. (A pszichológia ezt a „deja vu”-nak („már látott”, „már megélt”) nevezett jelenséget memóriazavarra vezeti vissza).

3. Megesik, hogy valaki olyan képesekkel, hajlamokkal születik, amelyeket senkitől nem örökölhettek, mert a családban, a rokonságban nincs rá példa.

4. Isten igazságosságát kétségbe kell vonni, ha nem adná meg az újjászületés révén a kiegyenlítődést az emberek között.

***

Az említett szempontokhoz még hozzáfűzhetnénk, hogy a lélekvándorlás tana igazolja az emberiség közös meggyőződését, hogy a halállal a földi élet nem fejeződik be, hanem valamilyen formában tovább folytatódik, továbbá a lélek hallhatatlanságába vetett hitet és végül a beismerést, hogy ha valaki a boldogságot el akarja érni, meg kell tisztulnia bűneitől.

Lélekvándorlás és kereszténység

A lélekvándorlás tanítása nem egyeztethető össze a kereszténységgel. Nemcsak azért, mert már filozófiailag is tartathatlan, hanem mert a Biblia, Ó- és Újszövetség egyaránt, szembefordul vele és mert az Egyház kétezer éves történelme során következetesen elutasított minden olyan próbálkozást, amely tanításába be akarja csempészni, vele egyeztetni vagy azt a lélekvándorlás elvei szerint átértékelní.

De nézzük meg közelebbről, miben áll ez az ellentét?

– A filozófia, pontosabban az antropológia (embertan) egyre általánosabban az embert testi-lelki léységnek tekintí. Ebben az egységben a lélek a személyiség központja, a test pedig a személyiség környezetéhez való vonatkozása konkrét formában. Más szóval egy „darab” világ, amely a testünk által beletartozik személyi valóságunkba. A test halála ennél fogva az egész embert érinti: a lélek test nélkül nem egész ember. De a halott testet egy másik test nem tudja helyettesíteni, mert hiányzik belőle az élet kezdete óta adott személyi vonatkozás.

– A Biblia – akár élőkrol, akár halottakról szól – sosem említi külön a testet, hanem mindig az embert a maga történeti, egyedüli valóságában, testi-lelki megismételhetetlen egységében. Az ember végső sorsa eldöntésénél nem a test vagy a lélek, hanem az ember áll az ítélet központjában az egyetlen és végleges életre vonatkozólag. Nagyon világos ezen a ponton a zsidókhöz írt levél egy mondata: „Amint el van határozva, hogy az ember egyszer haljon meg s utána az ítélet következék, úgy Krisztus egyszer áldozta föl magát, hogy elvegye sokak bűnét.” (Zsid 9, 27) Nincs tehát több élet és a tisztulás következménye más úton is megvalósulhat, amint azt az Egyház „tisztítóház”-re vonatkozó tanítása kifejti.

A lélekvándorlás apostolai hivatkozni szoktak a Szentírás néhány helyére, amelyet igyekeznek a saját felfogásuk igazolására értelmezni. (Pl. Mt 16, 13 ahol Jézus kérdésre az apostolok elmondják, hogy kinek tartja őt a közelemben – Keresztelő Jánosnak, Jeremiásnak, Illésnek). Persze ez csak azt bizonyítja, hogy egyfajta lélekvándorlási hiedelem, főleg Isten küldötteire vonatkoztatva, nem állt távol az Őszövetség népének hitétől, nem pedig azt, hogy ez a nézet hivatalos tanítás volt. Az izraeliták fogalmai a túlvilágról amúgy sem nevezhetők kialakultnak.

– Az Egyház hivatalos megnyilatkozásai történelme folyamán mindig újra hangsúlyozták, hogy a halál után a lélek Isten ítélőszéke elé kerül. (Két példa: 1336-ban XII. Benedek döntése és 1979-ben a Hittani Kongregáció irata foglalkozik a kérdéssel, tisztázva az Egyház álláspontját.) Tehát nem lehet szó arról, hogy a halál után a lélek egy másik testbe költözik. A magyar szóhasználat: „Egy életem, egy halálom” ezt tökéletesen kifejezésre juttatja.

A lélekvándorlás tana manapság

India és a Távol-Kelet, a brahmanizmus, hinduizmus és buddhizmus hazája, természetesen ma is a lélekvándorlásra alapozza az élethez való hozzáállását. Az ott élő keresztények persze ezt nem fogadják el, ami egyik oka az ellenséges magatartásnak velünk szemben. – Amióta a keleti filozófiával és vallásos felfogással való foglalkozás Nyugatra is átterjedt, divatosabb vált, főleg exkluzív körökben a lélekvándorlás tana, amely azonban mindenféle ezoterikus elképzeléssel keveredik. A XIX–XX. században két fontosabb mozgalom, a teozófia és az antropozófia (Rudolf Steiner) építette be ideológiájába, a múlt század második felében pedig a NEW AGE nevű álvallás, amelynek tanítása egy mindenholon összetekölt keverék, vallja a lélekvándorlást is. Ez utóbbira érdemes lesz egy szer részletesebben is kitérni.

***

Hányszor élünk? – tettük fel címként a kérdést. Ha mint keresztények hisszük és tudjuk, hogy Isten a Szeretet, ennél fogva minden, ami tőle jön, a Szeretettől jön, akkor nemigen fér hozzá kétség, hogy bennünket, életünket komolyan veszi, ahogy egy apa tekint ránk, mint gyermekeire. A lélekvándorlás istene nem igazán törődik az emberrel, hiszen számára csak az fontos, hogy az ember valamilyen módon megtisztuljon. A Szeretet Istene viszont „úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta...”. Erre emlékezünk ebben a hónapban, amikor Isten maga lépett be a világba, hogy magára vegye sorsunkat és megnyissa az utat, hogy mindnyájan beteljesedjünk az Ő szeretetében, egyszer és mindenkorra.

Frank Miklós

AZ ABORTUSZ NEM EMBERI JOG!

Az ENSZ szociálpolitikai részlegének életvédő csoportja nemzetközi aláírásgyűjtő kampányt hirdetett, hogy a világszervezet ne ismerje el emberi jogként az abortuszt. A művi vetéltést pártoló csoportok ugyanis erős nyomást gyakorolnak, hogy az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 60. évfordulója alkalmából az emberi jogok közé sorolják a terhességmegszakítást.

A Katolikus Családi és Emberi Jogok Intézete „Nemzetközi felhívás az egyén és a család jogaiért és méltóságáért” címmel hirdette meg a kezdeményezést. Minden gyermeknek joga van a fogantatáshoz, a megszületéshez és ahhoz, hogy családján belül nőjön fel, amely egy férfi és egy nő házasságán alapszik, mivel a család a társadalom természetes és alapvető egysége. Védni kell tehát a gyermekek jogát ahhoz, hogy szüleik neveljék őket, akiknek alapvető joga, hogy megválaszthatják milyen típusú nevelést kapjanak gyermekeik. Ezért az életvédő szervezet felszólítja a kormányokat, hogy értelmezzék helyesen az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában megfogalmazottakat.

IMASZÁNDÉKOK

Decemberre

I.

Általános szándék: Hogy az Egyház az erőszak és a halál kultúrájának egyre növekvő terjedésével szemben minden apostoli és missziós tevékenységével bátran mozdítsa elő az élet kultúráját.

A kultúra nem valami elszigetelt szemlének, hanem az egész emberi közösségnek a java. Éppen ezért a kultúrának jelentős része, valamiképpen a megalapozása a párbeszéd. A párbeszéd folyhat pusztán az emberi együttélés szintjén; de lehet olyan párbeszéd is, ahol a teremtő és megváltozó Isten szava meg az emberi szó átjárja és mélyen befolyásolja egymást.

XVI. Benedek nyomán most ilyen összefüggésben szemlélődünk decemberi általános imaszándékunkról. 2006. január 8-án, Urunk megkeresztelkedésének tizennégyen a pápa a Sixtus-kápolnában keresztelt. A szertartásról elmélkedve elmondta, hogy a szentségi párbeszéd és a szimbólumok lelkiünkbe vésik egész életünk értelmét és rendeltetését.

Mindjárt a bemutatkozáskor Isten Egyházától a keresztiségek kérjék, Krisztussal való közösséget, tehát életet, életteljességet.

Miután megtörtént a keresztvíz megáldása, újabb párbeszéd folyik. A keresztiségi adomány, életajándék, amelyet elfogadunk, hogy aztán majd éljük is. Igent mondunk az életre, viszont nem mindarrá, ami ezzel az étellel összeférhetetlen. Egész pontosan kimondunk három nemet és három igent.

– Ellene mondom a bűnnek, hogy Isten gyermekeinek szabadságában élhessenek.
– Ellene mondom a gonoszág csábításának, hogy a bűn valóra alá ne kerüljek.
– Ellene mondom a sátánnak, aki a bűn szerzője és fejedelme.

A régi egyházban egyetlen kifejezéssel a „pompa diaboli”-nak mondták ellene. Ezt a kifejezést akkor könnyen értették. Az ördög pompája az élet bőségét jelentette, ahogy azt a pogány világ igénye: önkényes engededekység, ki-ki élvezze tetszése szerint az élet javait. Valójában halálos „antikultúra” volt ez. Legvadabb megnyilvánulásai közé tartoztak a Colosseumban vagy Nero kertjeiben rendezett cirkuszi játékok, ahol a közönség szórakoztatására élő embereket fáklyaként égettek, vagy vaddalok elé dobta. Korunkban is tombol a halál kultúrája: kábítószerek, csúszás, nemi erőszak, emberkereskedelem – mindez hűség, tisztelt, szeretet helyett. Amit életbőségnek mondanak, az valójában a halál, a pusztítás tombolása.

Következik három igen.

– Igen, hiszek az élő Istenben, az Atyában, a teremtő Szellemben, aki létet és értelmet ad a kozmosznak és életünknek.
– Hiszek Krisztusban, aki az isteni rejtetségéből közénk jött, emberi névvel, arccal, szavakkal, testtel és vérrrel; konkréten Isten, aki életet ad, és megmutatja életünk útját.

– Hiszem az egyházi közösséget, amelyben az isteni Lélek az életelv, Krisztus pedig a látható élő Isten, aki életet ad, és megmutatja életünk útját.
A hármás egy Isten arca, az általa ajándékozott életkultúra konkrét tartalma, amelyre igent mondom, a bibliai tíz parancsban fejeződik ki; részben tiltó megfogalmazásait mellett is megannyi nagy igen: arra, hogy életünk értelme Isten (I., II., III.), a családra (IV.), az életre (V.), a felelős szerelemre (VI.), az igazságosságra, a felelősségre, a közösségvállalásra (VII.), az igazságra és igazmondásra (VIII.), a mások és javaik, tulajdonuk iránti tiszteletre. Mindez igen a valóban élő életre, és nem az élet ürügyével jelentkező halálos támadásra.

(Folytatás a 4. oldalon)

ÚJRATEMETTÉK JOZEF TISÓT

A nyitrai kanonoki kriptában helyezték el Jozef Tisónak, a szlovák fasiszta bábállam egykori vezérének földi maradványait. A Nyitrai Püspöki Hivatal által kiadott közlemény szerint családtagjainak kérésére került sor az újratemetésre. Jozef Tiso 37 évig volt pap a Nyitrai Egyházmegye szolgálatában. Mivel halálakor a temetési szertartást nem végezheték el az akkori körülmények miatt az érvényes egyházi előírások szerint, ezért került sor erre a lépésre, amellyel részben teljesült az elhunyt végakarata is – tájékoztatotta a közvéleményt a püspöki hivatal. A nyilatkozat végül megállapítja, hogy a keresztény felfogás szerint az ember testének temetése, amelyben a halhatatlan lélek lakozott, nem jelenti az elhunyt életének értékelését.

Jozef Tiso katolikus papként annak a Szlovákiának volt elnöke, amely a zsidók üldözésének kérdésében a náci Németország leghevesesebb csatlósának bizonyult. Tiso elnöksége alatt mintegy 70 ezer szlovákiai zsidót deportáltak koncentrációs táborokba. 1947-ben Jozef Tisót háborús bűnösnek kivégezték. Földi maradványait a pozsonyi Szent Márton temetőben csak a közelmúltban azonosították. Jozef Tiso ma is a szlovák szélsőséges erők egyik emblematisz figurájának számít, akit nemzeti hősként dicsőítenek. Egyes szlovák nacionalista egyházi körök mártírként tisztelik. Ján Sokol nagyszombati érsek misét is celebtrált már Tiso lelkiúdvéért, s egy televíziós interjúban nem zárta ki boldoggá avatását sem. A Szlovák Katolikus Egyház vezetése ezt az álláspontot hivatalosan nem támogatja. **(Felvidék Ma)**

Nagy napja volt Lisieux-nek és a világnak október 19. A Gyermekek Jézusáról és a Szent Arcról nevezett Szent Teréz szüleit, Louis és Zélie Martint ezen a napon emelték a boldogok sorába. Különböző üzenete van az eseménynek; megerősítés ez a ma élő házastársaknak, példakép, segítség, társ a nehézségekben. Két új közbenjáró és szószóló. Hasonló 2001. október 21-én történt, amikor Luigi és Maria Betrame Quattrocchi olasz házaspárt avatták boldoggá. Egyházunk új boldog családja, akárcsak Szent István király, Boldog Gizella és Szent Imre herceg is, a család szentségét üzeni és segíti minden lehetséges eszközzel.

Louis Martin 1823-ban született katonai családban. Kitanulta az órásmesterséget, ám tanulóévei alatt mély vágy születik szívében a szerzetesi életre. Belépését azonban nem fogadják a Nagy Szent Bernát monostorban. Már 37 éves, amikor édesanyja részt vesz egy csipkeverő tanfolyamon, ahol megismerve Zélie Guérin, felhívja fia figyelmét a szolid, kedves lányra és feleségnek javasolja. Első találkozásuk alkalmával Zélie hangot hall a szívében: „*Ó az, akit nek szántam!*”

Zélie Guérin 1831-ben született Gandelainben, szintén katonai családból. Nővére vizitációs nővér lett Mansban, öccse jóval később született, sok kényezetben részesült, ami Zélie életéből teljesen kimaradt. Édesanyja a legjobbat adta gyermekeinek, ám rideg természetűe miatt szeretetét nem tudta kimutatni, Zélie gyermekkorára emiatt sivar és szomorú volt. Ő is szerzetesi életre vágyott, ám belépését az Örökimádók kolostorába nem fogadta el az előjáró, úgy ítélte meg, hogy nem ez az ő hivatása.

Így aztán csipkeverő üzemet működtetett Alenconban, 20 alkalmazottal, komoly megrendelésekkel, kitűnő minőségben és pontosan végezte ezt az aprólékoságot igénylő munkát.

1858-ban összeházasodtak, ám az első hónapokban Louis javaslatára testvér há-

ÚJ SZENT CSALÁD

zasságban éltek. Néhány hónap elteltével lelkiatyjuk felismerte, hogy az ő hivatásuk a család. Ezután született kilenc gyermekük. Két kisfiú és két kislány pici korban meghalt, ami abban az időben nem volt ritka. 5 lányuk, köztük a legfiatalabb Lisieux-i Szent Teréz apáca lett, Marie, Pauline, Céline és Teréz a lisieux-i Kármelbe, Léonie a vizitációs apácákhoz lépett be. Zélie valóban anyának született: „*Bolondulásig szeretem a gyerekeimet, értük születtem...*” mondogatta gyakran. A gyerekek nevelésére szívének minden energiáját kiadta, a legjobbat akarta nekik, azt, hogy szentek legyenek. A Martin családban szeretetteljes legkör uralkodik, a szülők minden hajnalban szentmisével

kezdik dolgozni napjaikat. Mégsem bigotak, derűs jókedvű párosul a mély hit mellé. Louis hamarosan eladja órási üzletét és a csipkeüzem adminisztrációs ügyeit és megrendeléseit intézi, szervezi.

1865-ben Zélie mellében rákos daganat kezd kifejlődni, utolsó gyermekeit már csak dajka szoptathatta, 1877. augusztus 28-án pedig meghalt. 19 év közös élet után Martin papa magára marad lányával, Alenconból Lisieux-be költöztek, a Guérin rokonsághoz, akik állandó segítséget jelentenek az elárvult családnak.

Kis Szent Teréz meghitt kapcsolatban élte le gyermekkorát rajongásig szeretett apjával, aki „háromszor ment fel a Kármel hegyére, hogy ott bemutatssa áldoz-

tát”, 3 lányát kísérte a Kármel kolostorába. Teréz belépése után röviddel Louis Martin súlyos idegállapotról került, eltűnt, emlékezte kihagyott, a család kénytelen őt a Caen-i Megváltó Nővérek pszichiátriai intézetébe vinni. Később lebénulva kerül vissza a családi körbe, ahol Céline ápolta őt 1894. július 29-én bekövetkezett haláláig.

Házasságkötésük után 100 évvel indult meg a boldoggáavatás processzusa külön egyházmegyeekben, melyet VI. Pál pápa javaslatára végül II. János Pál pápa egyezett. 150 évvel házasságkötésük után megtörtént a boldoggá avatás utolsó feltétele, a kis Pietro Schirio csodálatos és teljes gyógyulása. A milánói kisfiú 2002. május 25-én született súlyos légzési zavarokkal, élet és halál között volt az állapota. A szülői lelkiatyja, egy kármelita szerzetes felhívta figyelmüket, hogy kérjék a Martin szülők közbenjárását a gyerek gyógyulásáért, hiszen ők is ismerték ezt a nehéz helyzetet, négy kis gyermekket vesztettek el pici korban. Adott nekik egy képet a szülőkről és egy kilencedet imádkoztak a szülők, sok barát az internet segítségével a világ különböző pontjain, még az ápolók között is volt, aki velük imádkozta a kilencedet. 2002. július 27-én történt meg

a csoda, amikor Pietro teljesen, hirtelen és megmagyarázhatatlanul meggyógyult.

*

Október 18–19-én José Saraiva Martins bíboros, pápai legátus celebrálta Lisieux-ben a boldoggáavatás szertartását.

A maitól egészen más korban és egészen más körülmények között, mégis aktuálisan üzen a mai családoknak a Martin család példája: minden korban és minden időben lehetséges szentül élni a családban. Louis és Zélie Martin barátunk, rokonunk, apánk és anyánk lett, Kis Szent Teréz behívott minket is szerető családjá körébe.

Csillag Éva

ZARÁNDOKLAT MÜNCHENBŐL A SZENTFÖLDRE

A Münchener Magyar Katolikus Misszió szervezésében, Merka János és Lukács József főtisztelendő atyák vezetésével 2008. szeptemberében a Biblia éve alkalmából 85-en nemcsak olvastuk a Bibliát, hanem helyszíneinek egy részét be is jártuk.

A Szent Kristóf-kápolnában tartott rövid áhitat után kora reggel indultunk a nagy útra. Tel Avivban leszállva azonnal továbbutaztunk a Sinai-félsziget felé. Hosszú, néha valóságosan sivatagi buzsózással, Eilatban éjszakázva jutottunk el a Mózes-hegy lábához. Isten háta mögötti helynek tűnik a környék, mégis az Őszövség legjelentősebb színhelye lett. Ha nem is négyszer, mint Mózes, de egyszer mi is megmásztuk a 2285 m magas hegyet! Volt, aki a saját lábát, volt, aki a tevékét használta, de aki feljutott, az nem felejté el soha. Fantasztikus színekben pompáztak a környező hegyvonulatok. Memnye béke honolt a hegytetőn. Tiszta szívből énekeltek együtt „Dicsérje minden nemzet, dicsérje az Urat”. Aztán még imádkoztunk, kicsit fényképeztünk, s már le is ment a Nap. Indultunk is vissza, mert sötétben a lefelé menet nem olyan egyszerű. A fizikai erőfeszítés és az élmény a hegy-csúcson igazi katarzist hozott, megnyitotta szívünket, lelkünket a zarándoklatra.

Másnap a Szent Katalin kolostorban jártunk, megcsodáltuk udvarán a neve-

zetes Csipkebokor késői utódját s a kutat, amelynek vizét Mózes fakasztotta. A következő nap reggelén ünnepi lélekkel már Jeruzsálem felfedezésének vágtunk neki. A Getszemáni kertben kezdtük, ahol az ösöreg olajfák között a Nemzetek Temploma emlékeztet nagycsüörtörök keserves éjszakájára. Aztán a Miatyánk templomában imádkoztunk, majd a Dominus Flevit-kápolnához mentünk. Itt a Passió kezdetének helyén tartottuk első szentmisénket. Délután a Kereszt-

utat jártuk végig saját keresztjeinkkel lelkünkben. Az arab negyed utcai forrattagából a Megostorozás és a Halálraítélés kápolnájában talál a zarándok menedéket. Az Ecce Homo-bazilika a „köves udvar” őrsi, amelyről Szent János ír. A többi stáció mellett megállva jutottunk el a Szentsír templomhoz, mely magában foglalja a Golgotát és a Szentsír-kápolnát. Nincs még egy ilyen templom a világon! Fejet és tédert hajtottunk a Kálvária sziklája előtt, bejutot-

tunk a kereszténység legszentebb helyére, a Szentsír-kápolnába is. A tömeg nem segíti nagyon az elmélyülést, de összedüldözött lelki erőnk és megpróbáltunk felfogni, hogy hol járunk. Innen indult útjára az Örömhír!

Jártunk meg a Sion-hegyen, amelyen a Boldogságos Szűz elszenderülésének temploma található. Magyar kápolnájában énekelünk. Megnéztük még az Utolsó vacsora termét és Dávid király sírját is.

Elhagyva Jeruzsálem En Karembe utaztunk, a Látogatás templomában felöltöztünk a Magnifikát boldogságával. Így megfelelően előkészülve érkezettünk Betlehembe, Jézus jászolához a Születés bazilikájába.

Aztán egy napot a Júdea-sivatagban töltöttük. Jártunk a Maszada-erődben, az En Gedi-oázisban, a kumráni esszénusok telepén, fűrűdtünk a Holt-tengerben.

Mindenütt Jézus tevékenysége által megszentelt helyekre bukkantunk. Fabákkal indultunk el az Evangélium legszébb történeteinek nyomába.

Kánán keresztül Názáretbe mentünk tovább, ahol a Mária barlangja fölött épített Angyal Údvözlés-bazilikában maig visszhangzik az Igen: „Ime, az Úrnak szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint.” Felejthetetlen élmény itt szentmisét ünnepegni!

Vizy Zsuzsanna, München

Münchener magyar zarándokok a Megváltó szülőföldjén

Gyermekeknek

FEL NAGY ÖRÖMRE!

Van egy ünnep, amit valamilyen formában a Föld minden táján ismernek és megtartanak, még a hitetlenek is. Az igaz, hogy egyes helyeken csak a szeretet ünnepének titulálják. Ha ilyesmivel találkoztok, nyugodtan kérdezzetek rá, de hát mitől és miért nevezik így? Mi van mögötte, amiről ráragadt ez a név? Nem baj, ha zavarba jön a megkérdezt. Egy ártatlan kérdéssel nem tesztek neki semmi rosszat. Éppen ellenkezőleg, segítitek a tisztánlátásban.

A karácsony – mert hát erről az ünnepről van szó, ahogy rá is jöttetek – Jézus Krisztus földi, emberi alakban való megszületésének az ünnepe. Mivel Isten a Szeretet, akár mi is hívhatnánk a Szeretet ünnepének. Csakhogy nekünk sokkal több annál.

Jóbb ugyanis valami egészen egyedülálló módon ajándékozott meg bennünket azzal, hogy emberrel lett. Ráadásul a Fiúisten az Atya és az irántuk való szeretetből lett emberré, vállalva az emberi lét minden terhét, megkötöttségét, szenvedését, de még a megalázó keresztalált is. Isten az Ő képre és hasonlatosságára teremtett bennünket, embereket. Mivel pedig nagyon szeret minket, bűnbeesésünk után nem ha-

gyott magunkra, hanem elküldte hozzánk Szent Fiát. Jézus pedig mennybemenetele után a Szentleket. Olyan hatalmas ajándék ez az embernek, hogy nem csoda, hogy utánozzuk a magunk módján. Mi is megajándékozunk azokat, akiket szeretünk, de még azokat is, akikről tudjuk, hogy szükségüket szenvednek. Mindezek még külön növelik örömlőnket. Meg a mások örömeit.

Sok olyan ajándék létezik, ami még pénzbe sem kerül. Például ingyen lehet rámosolyogni a másik emberre, átsegíteni őt az úton, segíteni csomagja cipelésében. Még az sem kerül pénzbe, ha elbeszélgetünk egy magányos emberrel.

A környezetünkben élő magányos embereket otthonukban is meglátogathatjuk. Szüleitek bizonyára szívesen küldenek nekik veletek egy kis süteményt, vagy egy tábla csokoládét. Nagy egy tányér meleg ételt. Utóbbi nagy kincs lehet a hidegben fázó és éhezó hajléktaloknak is. Vagy legalább egy forró tea, vagy kakaó. Figyeljétek majd meg, milyen boldogok lesznek még egy kevéske ajándék láttán is. És ti is azok lesztek, még napok múlva is, ha visszagondoltok jöttéteitekre.

András bácsi

Fiataloknak

A BETLEHEMI FARKAS TÖRTÉNETE

Volt egyszer egy farkas. Ez a farkas Júda hegyei között, Betlehem közelében élt, magányosan, mindig éhesen, koplalva, korgó gyomorral. A környéken tanuló pásztorok réme volt, bárányaik soha sem voltak biztonságban. Egy éjszaka valami különös, rendkívüli dolog történik... Egy angyal szól a pásztorokhoz: menjenek Betlehembe, mert az, akiről régen vár a nép, az Údvözítő, egy istállóban megszületett... A pásztorok elindulnak, sietve, boldog kíváncsisággal, ők is látni akarják az újszülött kisdedet. A farkas is kíváncsi, könnyű lakomát sejt és óvatosan, lopakodva, a nyomukba ered. Egy idő után a pásztorok örömmel kiáltozva a város felé veszik útjukat, mindenkinek híresztelve, ami láttak és hallottak... A farkas belesejt az istálló ajtaján és meglepődötten nyalta meg a száját. Igen, a gyermekkel

kezd... A szülők már alszanak, minden csendes... s a farkas már tájta óriási száját, amikor a gyermek felemeli a kezét és nagyon gyengéden, cirógatva megérinti kopott bundáját. Ilyen még nem történt vele. Megsimogatta valaki! Sőt halak a gyermek még ezt is sugta neki: Te farkas, én szeretlek téged! S ebben a pillanatban a farkas emberré változott... Széliden, rajongással nézett a gyermekre, majd ő is útra kelt, szaladt a pásztorok után, hogy hirdesse mindenkinek a vele megessett csodát. A szeretet mindent átváltoztat csodáját.

Természetesen mi nem vagyunk farkasok. De ez a mese, ez a jelképes történet (Lk 2, 6-14 nyomán), Isten megtestesülésének és az Ő emberek iránti határtalan szeretetének története, újra, ebben az esztendőben is megérinti szívünket.

Pál atya

EMÉSZTŐ GONDJAINKBAN PÁRTFOGÓINK

Scheffler János (1887–1952)

Úgy érezte, hogy a legnagyobb áldozat, amelyet Egyházáért meghozhat: a szenvedések vállalása, végül élete engesztelő áldozatul ajánlása, feláldozása. Ezt tette, tudatosan vállalta a vértanúságot.

Imameghallgatás Scheffler János közbenjárására: „Sajnos a mindennapi megélhetésért vívott küzdelem közepette elfelejtettem Scheffler püspök boldoggá avatásáért imádkozni. Nem régen történt, hogy a nyugdíjam melletti kisvállalkozásom a csőd szélére került és már nagyon kétségbe voltam esve. Imádkoztam és mindent megpróbáltam, de hiába, nem sikerült. Esembe jutott a Püspök Úr jószágsos alakja (ő bérált meg egykoron) és hozzá fohászkodtam. Minden jóra fordult és sikerült tovább dolgoznom. Meg vagyok győződve, hogy ezt csak a Püspök Úr közbenjárásának köszönhetem.” (Egy nagybányai imádkozó)

A boldoggá avatások menete (4.)

A Szentatya a teológus és bíboros szakértők véleményét szem előtt tartva kedvező esetben megállapítja az erények hősiességét vagy ha vértanúról van szó, a tudatos vértanúság tényét.

Ezután gyakorlatilag a boldoggá avatáshoz több írásos munkát nem kell beadni. Mivel több százán vannak a boldoggá avatásra, a boldog jelöltek egy sorrend szerinti listára kerülnek. Az ímepélyes boldoggá avatást vagy a pápa személyesen végzi, vagy felhatalmazást ad egy főpápnak ennek elvégzésére.

Az újabb szokás szerint a pápa több esetben ad meghatalmazást, hogy Rómán kívül az ő küldöttéiként más végezze a boldoggá avatást.

A boldog tisztelete az egész Egyház részére nem kötelező, csak arra az egyházmegyére, amelynek kötődése van az új boldoghoz. Természetesen más egyházmegyék is átvethetik a boldog tiszteletét. (Vége)

Elérhetőségeink: 1125 Budapest, Felső Svábhegyi út 12. (Levélcím: 1525 Budapest, Pf. 131.) Telefon: 06-1/201-0979; fax: 356-8200. <http://mindszenty.lapja.hu>

BÚCSÚMISE STUTTGARTBAN

2008. október 26-án déli 12 órakor különleges szentmisére került sor a stuttgarti Bruder Klaus-templomban, a Szent Gellértől elnevezett Katolikus Magyar Egyházközség anyatemlőjében: az egyházközséget 2002 óta vezető P. Gyurás István jezsuita tartotta búcsúmiséjét. Gyurás atyát ugyanis Gebhard Fürst rothenburg-stuttgart-i püspök – saját kérésére és rendi előjárói engedélyével – felmentette plébánosi tisztségéből, és az egyházközség vezetését e sorok írójára bízta. A szentmisén szinte valamennyi – számszerint 14 – részegyház képviseltette magát. A főcelebráns maga Gyurás atya volt, a szentbeszédet pedig az egyházmegye képviselője, Franz Glaser nagyprépost mondta. Glaser kanonok a három vasárnapi olvasmány fenyében méltatta Gyurás atya életútját.

Gyurás István 1937. október 4-én született a dél-magyarországi Barcs községben. Elemi iskoláit szülőfalujában kezdte, majd Pécssett folytatta. 1956-ban érettségizett a technikai szakiskolában. 1957-től 1963-ig teológiai tanulmányokat folytatott a pécsi egyházmegyei semináriumban. 1963. június 23-án Kisberk Imre székesfehérvári püspök szentelte pappá. 1963 és 1964 között Nagynyáradon, 1964-ben Nagydorogon, 1965 és 1966 között ismét Nagynyáradon volt segédlelkész.

1966-ban Nyugatra távozott. Előbb Svédországban, majd Norvégiában élt. 1967 július közepén felvételét kérte a jezsuita rendbe, és a magyar jezsuita rendtartomány növendékeként belépett az Észak-Német Jezsuita Provincia novíciátusába. 1968-tól 1971-ig filozófiai tanulmányokat folytatott a jezsuiták főiskoláján, Pullachban. 1971 és 1974 között az Innsbrucki Egyetem teológiai fakultásán teológiát tanult. Közben mintegy háromnegyed évig kiegészítő magyar lelkézi szolgálatot végzett Stockholmban. 1979-től 1978-ig Erlangenben egyetemi

lelkész, 1980 és 1981 között pedig Kastlban hittanár és a fiúinternátus vezetője volt.

1981. szeptember 1-jén neveztek ki a Weingarteni Magyar Katolikus Misszió vezetőjévé. Itt lelkipásztori tevékenysége mellett élénk karitatív tevékenységet is folytatott. Segélyekkel támogatta magyar testvéreit Erdélyben, különösen Székelyudvarhelyen és Csíkszeredában, de segélyeket szállított Magyarországra és Kárpátjára is.

2002. szeptember 1-i hatállyal Gebhard Fürst püspök – miután a Weingarteni Magyar Missziót egyesítette a Stuttgarti Magyar Katolikus Misszióval – állomáshelyét Stuttgartban jelölte meg. Hat évben keresztül látta el Balingent, Biberachot, Böblingent, Eislingent, Friedrichshafent, Heidenheimot, Heilbronn, Ludwigsburgot, Munderkingent, Reutlingent, Schwäbisch-Gmündöt, Stuttgartot, Ulmot és Weingartent. 14 részegyház nyomta a vállát, de ő e köztben is tovább folytatta karitatív tevékenységét. Szerencséjére mellette állott mindenben és segítette őt az egyháztanács illetve sok elhivatott és lelkes hívője.

Gyurás atya 2008. november 1-től megpihenhet. Helyesebben, aki ismeri őt, az tudja, hogy – egyik kedvelt mondanása értelmében: „A szerzetesek nem nekem nyugdíjba!” – nem fog pihenni, hanem másutt folytatja tevékenységét. Minden jel arra vall, hogy egy Erdélyben megnyitandó jezsuita rendház lakója lesz.

Bármiképp is döntene előjárói, hívei további munkásságához sok erőt, egészséget és kegyelmet kívánnak neki. És ezt ki is fejezték a szentmise utáni szeretetlakomán, amelyen Gyurás atyának – egy szép kis műsor keretében – jókívánásait és ajándékaikat adták át.

Tempfli Imre
stuttgarti magyar lelkész

IMASZÁNDÉKOK

(Fohytás a 2. oldalról)

A keresztiséget a szavakkal együtt dolgok, történések is alkotják: keresztvetés (védőpajzs), víz (új élet Krisztusban), olaj (erő, egészség, szépség), fehér ruha (a szépség kultúrája), gyertyafény (az élet és a történelem sötétjében tüdőklő igazság).

„Kedves Testvéreim! Mondjunk ma köszönetet az Úrnak! Isten nem rejtőzik el áthatolhatatlan misztérium felhői mögé, hanem megnyitja az eget, megmutatja önmagát, szól hozzánk, velünk van. Velünk él, és vezet bennünket életünkön.”

II.

Missziós szándék: Hogy a keresztények, főleg a missziós országokban, a testvériség konkrét gesztusai által mutassák meg, hogy a betlehemi barlangban született Kisdéd a világ fénylő reménye.

„Üdvözítőnk megszületett a világban!” Karácsonykor a keresztény templomokban majdnem kétezer éve felhangzik ez a bejelentés.

„De a harmadik évezred embere számára egy »Üdvözítőnek« van még értelme és értelme? Annak az embernek, aki eljutott a Holdra és a Marsra, aki arra készül, hogy meghódítsa a világmindenséget, aki korlátok nélkül kutatja a természet titkait, akinek sikerült megfejtene a genom csodálatos kódjait. Annak az embernek, aki feltalálta az interaktív érintkezést, aki az internet virtuális óceánján hajózik. Kell-e ennek az embernek Üdvözítő?” 2006-os karácsonyi beszédében tette fel XVI. Benedek pápa ezeket a kérdéseket. A hatalmas és bonyolult földi

közösségből egy kis globális falut csinálunk; benne nincs helye az Üdvözítőnek!

Így tűnik, de nem egészen így van. A bőség és a feltelen fogyasztás világában emberek halnak éhen, halnak bele betegségbe és szegénységbe. Rabszolgaság, kihasználás, faji és vallási gyűlölet, politikai elnyomás jellemzi emberi együttélésünket – és sok minden egyéb. Hogyan segítsük az alpróféták és más felelősenek áldozatait, és például azokon, akik öngyilkossággal „zenik az élet himnusát”?

Karácsonykor újra megérezzük, hogy a minden embert megvilágosító igazi Világosság belép világunkba, hogy az Ige hús-borjé lesz, és felveri köztünk a sátorát. (Jn 1,9,14) Annak, aki befogadja, képességet ad arra, hogy Isten gyermekevé legyen. – Az ember ma is az, aki eddig is mindig volt: a jó és a gonosz, az élet és a halál között feszülő szabadság. Ez az ember bonyolult lényének legbensője, a szíve; itt mindig szükség van megmentésre és Üdvözítőre.

Az imaszándék tudatosítja bennünk a saját európai világunk jelen helyzetét, de ugyanígy más világreszeket, a missziós országokét is, és az ott élő emberek, közösségek gondjait, szétszéttségét, felemelkedési lehetőségét. Tárjuk ki magunkat – ragaszkodásban, vágyakban, elhatározásokban, kérsben; egyszóval: állandó imában – mennyi Atyánk felé, aki úgy és annyira szeret, hogy engesztelő Fiát a világ Üdvözítőjeként hozzánk, közénk küldi, egyszerűségben, szegénységben, kiszolgáltatott áldozatként a kezünkbe adja, hogy az Ő isten-emberi gazdagsága minket jó emberekké tegyen, üdvözítsen – a XXI. század csodálatosan és pokolian bonyolult világában is.

Nagy Ferenc SJ

Floridai levél

SZENIOROK

Néhány hónapon át rendszeresen összejötték a különböző korú „szeniorok”. Kedvesen elbeszélgettek egy-egy fél órát, többre nem futotta. A fiataloknak vissza kellett menniök az iskolába. Végzős diákok voltak, itteni meghatározással, szeniorok. Déli szünetjükrol mondtak le a találkozásokért. A valódi szeniorok nyugdíjas éveiket töltik a napos Floridában és örültek, hogy együtt lehetnek a „pót-unokákkal”. A diákoknak a távolban élő nagyszülőket jelképezték az új ismerősök, akikkel mindenről nyugodtan beszélgethettek, hiszen a szüleik (ha éppen ilyen „ép” volt a család) egész nap dolgoznak, nincs otthon senki, este meg fáradt mindenki.

A kiértékelések mindkét részről egy alapgondolattal zárultak: mindenki tanult a másiktól. Még a történelmi múlttal kapcsolatban is alaposan tárgyalt a fiatalok látóköre. Erre pedig nagy szükség volt, mert amint a Pulitzer-díjas történész, David McCullough megjegyezte: az utóbbi 25 évben egy történelmileg analfabéta generációt neveltünk fel Amerikában. (Csak Amerikában? Nagyon ismerősen hangzik.) A történelmet nem takaréklángra tettük, lesöpörtük a tűzhelyről. Márpedig az amnézia nemcsak az egyénekre árt, káros az egész nemzetnek. Dan Boorstin történész szerint „A történelem ismerete nélkül tervezni a jövőt olyan, mintha vágott virágot akarnánk elültetni. Még ha ismerjük a magunk és a világunk történetét, másként ítéljük meg a saját helyzetünket. Rájövünk, hogy nemcsak nekünk vannak nehézségeink. Minden kornak megvoltak a problémái és minden kor megbirkózott velük. S ha ezt tudjuk, nem csak önértékelésünk billen helyre, de erőt meríthetünk a példákából.”

E nagy kitérő után lássuk, mi döbbenette meg még a nyugdíjasokat és töltötte el őket őszinte aggodalommal. Ez pedig a „menő” tárgyakra koncentrált tanrend. Mi lesz ezekkel a gyerekekkel – kérdeztek –, akik a divatos szakterületeken lépálnak mindenkit, de halvány fogalmuk sincs a világról.

Annak idején ők, a mai nyugdíjasok, nemcsak tovább tanultak, de eleget tudtak ahhoz, hogy mindjárt munkát vállalhassanak és keresetükből hozzájáruljanak a tanulmányi költségekhez. De ki veszi fel és hová kerülhetnek a máris „specializált”, egyébként kevés ismerettel rendelkező fiatalok?

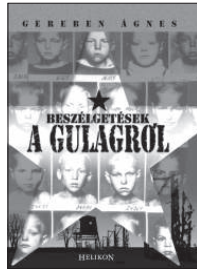
A másik probléma a helytelen táplálkozás következménye, az elhízás. (Ne menjünk messzire, a legutóbbi magyar statisztikai mutatók is megfűtötték a riadót!) További károkozó a mozgáshiány. (A tornaóra, a művészettörténet, a zene, a hittan kiment a divatból.) Feltűnt az illetéseknek, hogy mind üresebbek a gyerekeket szállító, óriás mennyiségű dízelt fogyasztó iskolabuszok, míg egyre nagyobb hiánycikk az iskolák körüli parkolóhely. A jogosítványt rendelkező 16-17 éveseknek saját (?) autójuk van, mivel ez már „jár” nekik. És itt jön a meglepetés. Beugrik az üzemanyag egébe szökő áremelkedésének egyik jó hatása. (Mert még ilyen is akad.) A zsebpénzből furikázó diákok kevesebbet autóznak, lassabban hajtának és ezáltal üzemanyagot takarítanak meg. De szerencsére nemcsak ők, a felnőttek is. Ennek pedig egyenes következménye, hogy máris csökkent a halálos kimenetelű autóbalesetek száma. A statisztika száraz nyelven: minden 10%-os áremelkedés 2,3%-kal csökkenti a halálos baleseteket.

Bitskey Ella, Sarasota

BESZÉLGETÉSEK A GULAG-RÓL

A korábban szovjetológiának nevezett, ma inkább kremlinológiaként számított történelem-tudomány kiemelkedő ápolója, Gereben Ágnes eredetileg egyetemi hallgatói számára írt átfogó monográfiát a XX. század egyik legviszátaszitóbb szegényéről, a GULAG-ról. A budapesti Helikon Kiadó gondozásában megjelent közel 450 oldalas mű súlyos olvasmány. Nemcsak azért, mert a szerző több évtizedes kutatómunkájának eredményét tartalmazza, hanem azért is, mert nem egyszer gyomorforgató tényeket tár az olvasó elé az elítélt gyermekeinek üldözéséről, sőt szabályos kivégzéséről, valamint a foglyatáborokban uralkodó nemi erőszakról a köztörvényesek és az örekek részéről egyaránt. De igencsak megrendítőek a GULAG-túlélőkkel folytatott beszélgetések is, mert szinte betekintést engednek a lelkekbe, ha csak közvetve is, de felfedik azokat a motivumokat, amelyek egy-egy elítéltet hozzásegítettek a fennmaradáshoz. Nagy érdeme a könyvnek, hogy tételesen cáfolja azt a tévhitet, amely szerint Sztálin a felkelés a kényszermunkatáborok rendszerének megteremtéséért. Gereben Ágnes könyvéből megtudjuk, hogy terror már a kezdetektől, tehát a bolsevik párt 1917. októberi hatalomra jutásától létezett, az úgynevezett proletárdiktatúra szerves része volt. Lenin gondolkodás nélkül börtönbe záratta, illetve szüntette politikai ellenfeleinek jórésztét. Az általános köztudatban maholnap már inkább bölcs for-

radalmrá magasztosuló Lenin 1918-ban javasolta a „burzsujok” bányában letöltendő kényszermunkára ítéletét. És hogy ki számított burzsujnak, azt a rendszer fenállását szolgáló, egyre környezetlenebb belügyi szervek határozták meg. A kötet második része a kollektív megtorlással, az ártatlankorábbi meghurcolásával foglalkozik. Gereben Ágnes ezúttal is helyreigazít korábbi feltételezést és rámutat arra, hogy a GULAG gyászos eszényként szolgált etnikai vagy vallási közösségek felforrósítására is. A vol-

gai németek és a krími tatárok sorsáról idővel Nyugatira is kiszivárogtak hírfoszlyanok, de csak a most megjelent könyvből értesül az olvasó arról, hogy Sztálin diktatúrája rajtuk kívül még további 17 népet ítélt teljes deportálásra. A rendszer könyörtelenül lépett fel a keresztény hívőkkel szemben is. Miközben a Moszkvától alig 100 kilométerre északra fekvő Sziergiev Poszadt – az ortodoxok Rómájának nevezett zarándokközpont – Zágorszknak keresztelték át és évszázados templomait megsemmisítve mezőgazdasági épületekké és raktárakká, kolostorait pedig fejtinté-

zetekké alakították, a hitüket gyakorlók tömegeit küldték jórészt sarkkörön túli kényszermunkatáborokba. A Szovjetunió kivül, természetesen szovjet mintára az egykori keleti tömb valamennyi államában létesültek munkatáborok. Kubában az elsőt a széplelkek előtt szintén felmagasztosult dél-amerikai forradalmár, Ernesto Che Guevara hozta létre.

Magyarországon a GULAG fogalma 1945 után jelent meg, miután a szovjet hadsereg és a nyomában érkező magyar államrendőrség erre szakosodott egységei tömegével vettek őrizetbe megbízhatatlannak vélt értelmiségieket, munkásokat és parasztokat. Sokan közülük a GULAG-ot végezték. A világháborút követő hónapokban összesen 700 ezer magyar állampolgár került szovjet munkatáborba, közülük alig 400 ezren tértek haza. Gereben Ágnes kimutatása szerint a Szovjetunióba került magyarok közül legalább 10 ezren a GULAG büntetőtáborai-ban vesztették életüket. Akik pedig – nem egyszer testileg, lelkiileg megtörtten – hazakerültek, számíthatnak a magyar belügyi szervek zaklatására, nehogy bárkinek is szót ejtsenek a Szovjetunióban tapasztalt szomorú élményeiről. A GULAG intézményét ugyan még Hrusov idején, 1960 januárjában megszüntették, de a politikai megfélemlítés továbbra is a titkosrendőrség, a KGB határkörébe utalva, egészen a kommunista rendszer bukásáig fennmaradt.

Vincze András (Helikon Kiadó, Budapest 2008)

LÉGY MÉLTÓ A GYERMEKEK BIZALMÁRA!

Gazdasági válság van... Egy édesanya férjével el akar menni Csehországba dolgozni, és megkért, hogy fogadjam be hét gyermekét. A legnagyobb még nincs tízéves, a legkisebb nem töltötte be a kettőt. „Nincs mit enni adjak a gyerekeimnek – mondta –, nincs lakásunk, szegények vagyunk, és el kell mennünk dolgozni, hát-ha tudnánk venni egy kis házikót.”

Döbbenet hallgattam a telefonban a nő sírását. Végül is nem ismer, soha nem találkoztunk, tőlünk kb. 400 km-re lakik, és felhív egy telefonszámot, és mindenét, szeretett szép gyermekét rám bízta. Hallgatom a 30 éves nő hangját... és nagyon szomorú vagyok.

A gyermekeket végül is Dévára befogadtuk, nagyon aranyosak, annyira

szőkék, hogy meg is kérdeztem, hogy nem festett szőkék-e, de nem, ilyenek születtek, szépek, kedves, megriadt gyerekek. Érdekes, hogy a kicsik nem az anyuka után sírnak, hanem a nagybőb testvérükük után. Meghatolt volt, ahogy az öt éves fiúcska odaült a kis három éves reszkető testvérkéje mellé, és rutinosan énekelve elaltatta. Nevelőnőink döbbenet nézték ezt a gyöngédséget, mely öszszekötöi őket. Jó volt a mai déli misén megáldani őket, amikor kijötték az áldozások. Isten áldja, védelmezze őket és a nevelőnőket is, kik kacagva befogadták az apró életeteket.

Mit hoz a holnap? Ezer és ezer milliárd euró van egy-egy kapzsi bank megmentésére, és ennek a hét-gyermekes családnak a

megmentésére elmehetnek én Isten nevében koldulni? Persze, hogy megteszem, de azért döbbenetes, hogy a kormányok ki-mondhatatlan pénzeket költenek el, és ennek a családnak, mindent hátrahagyva, gyermekeit ezer idegenre bízva, el kell indulnia a mindennapiért.

Hogy lehet ilyen igazságtalan, cinikus ez a világ? Egy háromszor négy méteres vályogpajta a kilencfős család otthona, melyben házbérben laknak, és a másik oldalon hatalmas üvegpaloták.

Nézem a gyerekeket, kicsik, alultápláltak, soványak. Nagy két szemekkel néznek rám, biznak bennem, de biznak bennem is, te nagyvilág... Légy méltó a gyermekek bizalmára!

Böjte Csaba

KARÁCSONYI ÁLOM

Abban a faluban, ahol én felnőttem, túl a Bakonyon, túl a Rábán, a Vasi-Hegyház cipőként gömbölyödő dombjai között nem zárták kulcsra az ajtókat.

Elmentünk a tőlünk tíz kilométerre lévő Vasvárra, a járásszékhelyre, nagyanyám behajtotta maga mögött a veranda ajtaját, és keresztbe tette előtte a cirroksprüt. Az utcai kapun sem tolt a a reteszt. Minek az, amikor ügyis hazajövünk estére.

A szomszédék mesélték, hogy egyszer, amikor nem voltunk otthon, megjelent nálunk Rozi a szomszéd faluból. A terebélyes cigányasszony, aki házról házra járva kéregette, és hat-hét szoknyája színes rongyai alá dugdosta a szalonmát, a tojást, foltozott, piros lábasába gyűjtögette a disznózsírt. Meglátta a seprűt, szótlanul megfordult. Ha a seprű keresztbe van téve az ajtó előtt, akkor az ajtó zárva van!

Karácsony előtt azonban sosem volt zárva az ajtó. Olyankor jöhetett bátran Rozi és Vak Laci. Együtt éltek régóta a szomszéd faluban, a cigánytelepen. Ünnepek előtt kettő jártak kéregetni. Sokszoknyájában Rozi szélesen hőmpolygott az úton, Vak Laci meg imbolygott mellette, mint egy szőlőhegyről ide tévedt madárjészt.

Mindig ugyanazt a gúnyát viselte, nyáron is, télen is. Félretaposott, lyukas félcipőt, libegő szárú nadrágot, gombok nélküli zakót, amit madzaggal kötött össze beesett mellén. Fél szemre volt, és egy ütött-kopott hegedűje. Ezt szorította a mellére, télidőben mintegy melegítve magát.

Így érkeztek hozzánk is a tanítólakásba, szenteste előtti napon. Hullt a hó, és ők ketten, mintha a meséből, mintha Gárdonyi egyik elbeszéléseiből bukkantak volna elő.

Rozi kopogtatott a verandaajtón: – Van benn valaki?

– Jöjjetek be! – szölt ki a nagyanyám.

Béltépet ugyan még Hrusov idején, 1960 januárjában megszüntették, de a politikai megfélemlítés továbbra is a titkosrendőrség, a KGB határkörébe utalva, egészen a kommunista rendszer bukásáig fennmaradt.

– Tekintetes igazgatóságasszony – kezdte Rozi –, szánjon meg bennünket az ünnepekre... Elgémberedett ujjaiával Vak Laci nagy nehezen az állá alá illesztette a hegedűjét, és kizinoi kezdte a hurokat. Azaz csak azt az egy húr, ami még megvolt a nyirettüjén. Az is lefegett már kicsit. Igazi mesebéli hegedű volt.

– Jól van! – mondta a nagyanyám. – Szépen húzta, Laci!

Azzal megnyitotta a kamrajtót. Nagyanyám mindig szigorú arca megnyílt, már-már megható lett. Disznószírral töltötte meg Rozi sokföltű, piros zománcos lábasát, a két lábasába tőpörtyűt rakott, egy jókora darabfűstölt szalonmát meg Rozi kezébe nyomott. Nem feledkezett meg a tojásokról sem. Az ajándékok pillanatok alatt eltűntek a piros, sárga, zöld szoknyák alatt.

– Egy kis kövesztett szalonmát is... – nyekeregte fél szemét behunyva Vak Laci. – Adtam már szalonmát! – mondta a nagyanyám.

– Azzal nem lehet megszírozni a vőnőt, tekintetes, nagyságos igazgató asszony... – rebegte Vak Laci. Megkapta a kövesztett szalonmát is, mentek el hálládkodva. Odakinn kavargott a hó, betakarta a két embert.

Utánuk lopóztam mégis. A kert végében Rozi elvette a kerítéshez támasztott fűzfaseprűjét. Ráültek mindketten. Vak Laci belekapaszkodott Roziba, és – hess-huss – elrepültek. Csak egy nyekergő hegedűhang maradt utánuk.

De ezt már álmodtam.

Kósa Csaba

Ady Endre Kis, karácsonyi ének

Tegnap harangoztak,
Holnap harangoznak,
Holnapután az angyalok
Gyémánt-havat hoznak.

Szeretném az Istent
Nagyon dicsérni,
De én még kisfiú vagyok,
Csak most kezdek élni.

Isten-dicséretre
Mégiscsak kiállok,
De boldogok a pásztorok
S a három királyok.

Én is mennék, mennék,
Énekelni mennék,
Nagyközött kis Jézusért
Minden szépet tennék.

Új csizmám a sárban
Százszor bepiszkolnám,
Csak az Úrnak szerelmemet
Szépen igazolnám.

(Így dúdolgattam én
Gyermek-hittel, bátran,
1883
Csúf karácsonyában.)

***

József Attila Karácsony

Legalább húsz fok hideg van,
szelek és emberek énekelnek,
a lombok meghaltak, de született
egy ember,

meleg magvető hűtűnkörül
komolyan gondolkodnak a földek,
az uccák biztos szeretlemmel
siető sziveket vezetnek,
csak a szomorú szeretet latolgatja,
hogy jó most, ahol nem vágta ablakot,
ja nélkül is befűl az emberektől
de hová teszik majd a muskátlikat?
Fölöttünk csengőn, tisztán énekel az ég
s az újszülött rügyező ágakkal
lángot rak a fázó homlokok mögé.

***

Pilinszky János A fényességes angyal is

Emlékezős egy világháborús
karácsonyra

Az égbolt elsötétted.
S akár a végítélet
zord fellege tört volna ránk,
a föld is oly sötét lett.

Gyermekszívünk is oly nehéz!
A házak és a kertek,
az egész törékeny világ,
éreztiük, velünk reszket.

Aztán a roppant csöndön át
puhán és észrevétlen,
a hangtalan meginduló
és puha hóesésben,

akár a fényes pelyhek is
vigyázva földet értek,
a fényességes angyal is,
ő is a földre lépett.

***

Pusztai Sándor Bennünk fénylő csillag

sírásra görbült a szánc
mikor a legszebben akartunk énekelni

gyáva lett bennünk az öröm
ahogy boldogok akartunk lenni
induljunk szívünk dzsungelében
az embert megkeresni

a jósgátot még ma
el kéne kezdeni

oh bennünk fénylő csillag
merj már megszületni

Élt egyszer egy szegény csizmadia itt
ebben a nagy Pest városában, aki sem-
miképpen sem tudott a mesterségéből
meggazdagodni.

Nem azért, mintha az emberek össze-
beszéltek volna, hogy ezentúl ne visce-
lnek csizmát; nem is azért, mintha a ma-
gisztrátus megparancsolta volna, hogy
ezentúl a csizmákat fele áron kell adni;
munkát is jól csinált a jámbor, maguk a
vevők panaszkodtak, hogy nem bírják el-
szaggatni, amit ő egyszer megvarr; volt is
dolgoztatója elég, fizettek is becsülettel és
János mester mégsem tudott gazdagságra
jutni, mert másfelől az Isten olyan külö-
nösen megáldotta, hogy minden eszten-
dében rendszerint született neki egy gyer-
meke, hol egy fiú, hol egy lány, és az olyan
egészéges volt, mint a makk.

– Oh én Uram, Istenem – sóhajtott
gyakran János mester minden újabb számlá-
nál, amint lón hat, lón hét, lón nyolc –, mi-
kor lesz már e hosszú sor után punktum?

Egyszer aztán eljőve a kilencedik; az
asszony meghalt, és János mester egyedül
maradt a kilenc gyermekkel a világon.

Kettő-három már iskolába járt,
egy-kettőt járnunk kellett tanítani, más-
ikat ölben hordozni, kit etetni, kinek pépet
főzni; emezt öltöztetni, amazt megmos-
datni és valamennyire keresni! Bizony,
édes atyámfiai, ez nem csekély hivatal,
próbálja csak meg valaki.

Mikor cipőt kellett szabni, egyszerre
kilenc cipő! Mikor kenyéret kellett szel-
ni, egyszerre kilenc karéj! Mikor ágynak
kellett vetni, egyszerre az ajtótól az abla-
kig az egész szoba ágy, tömve, dugva ap-
róbb, nagyobb, szélszke, barna, ember-
forma fejekkel.

– Oh én Uram, Istenem, de megáldot-
tál engemet – sóhajtozott magában elég-
szer a jámbor kézműves, mikor éjfélben is
túl ott ütötte mustával a talpat a tő-
kénél, hogy ennyi lélek testét táp-
lálhassa: Kilenc biz ez, egész kerek
kilences szám. No de hála érte az
Úristennek, még sincsen ok pan-
aszra; mind a kilenc egészséges,
jó erkölcsű, szép is, jó is, épkezláb-
bal és gyomorral megáldva; s in-
kább kilenc darab kenyér, mint egy
orvosságos üveg, inkább kilenc ágy egy-
más mellett, mint egy koporsó között; az
Úristen örizzen meg tőle minden érzeny
apát, anyát még akinek nyolc maradt is, ha
egy elvesznek belőle.

Egy karácsonyestén János mester kés-
sön tért haza a nagy szaladgálásból, min-
denféle kész munkákat vitt haza, kevés
pénzcséket szedett be, ami ismét a mester-
ségéhez, meg a napi szükségek fedezésére
kellett. Hazafelé futtában minden utca-
szögleten látott arany-eztüstös báránká-
kat, cukorbabákkal rakott asztalokat,
amiket jámbor kofák árulgatnak olyan
gyermek számára, akik magukat jól vi-
selik; még meg is kérdik előbb: hogy a
rossz gyermekeknek ne adjanak el belőle?
János mester egy-egy helyen meg is állt;
talán venni kellene belőle? Micsoda,
mind a kilencnek? Az sok volna. Egynek
vegyen? Hogy a többi aztán irigykedjék
rá? Nem, majd ad ő nekik más karácsonyi
ajándékot, szépet is, jót is, ami el sem tör-
rik, el sem kopik, s aminek valamennyi
örülhet, mégsem veheti el a másiktól.

– No, gyerekek, egy, kettő, három,
négy; mind itt vagytok – szólta hazaérkez-
ve kilenc tagú családjá körébe. – Tudjátok-
e azt, hogy ma van karácsony esteje?
Ünnep ám ez. Nagyon örvendetes ünnep.
Ma este nem dolgozunk semmit, hanem
örülünk valamennyien.

A gyermekek úgy örültek annak, hogy
ma örülni kell, majd felvetették a házat.

– Megálljatok csak, hát még ha meg-
tanítalak benneteket arra a szép énekre,
amit én tudok. Nagyon szép éneket tudok
ám; erre a napra tartogattam, karácsonyi
ajándéknak!

Az apróságok nagy zsvíjjal kapas-
kodtak apjuk ölébe, nyakába; majd le-
húzták azért a szép éneket.

– No, mit mondtam? Ha jól viseltek
magatokat. Aztán szépen sorba kell állni.
Így ni, amelyek nagyobb, előbbre, ame-
lyik kisebb, hátrább.

Úgy szedte sorba állította őket, mint
az orgonasípot. A két legkisebb az apa
térdeire és karjára jutott.

– Már most csendesség! Majd én
előbb elénekelem, ti pedig majd aztán
utánam.

Azzal komoly áhítatos képpel levéve
zöld sipkáját fejről, elkezdé János mes-
ter azt a szép hangzatos éneket, ami így
kezdődik:

„Krisztus Urunknak áldott születésén...”

A nagyobb fiúk és leánykák az első
hallásra megtanulták a dallamot; több
baj volt a kisebbekkel, azok mindig félre
vitték a dallamot, s kikimentek a taktus-
ból; végre mindnyájan tudták s az volt
aztán a nagy öröm, mikor mind a kilenc
egyszerre vékonyan és vékonyabban zen-
gedezte azt a szép dalt, melyet az angya-
lok énekeltek azon az emlékezetes éjsza-
kán, s talán még most is énekelnek, am-
időn ilyen szép kilenc ártatlan lélek őszin-
te örömeinek hangja kéri onnan felülről a
visszhangot tőlük.

Bizonyára a gyermekek énekeinek
örülnek odafenn a mennyben.

Hanem amál kevésbé örülnek oda-
fenn az első emeleten. Ott egy gazdag
nőilen úr lakik egymaga kilenc szoba-
ban; egyikben ül, a másikban alszik, a
harmadikban pipázik, a negyedikben
ebédel. Ki tudja, mire használja a többi.
Ennek sem felesége, sem gyermeke, ha-
nem annyi a pénze, hogy maga sem tud-
ja, mennyi. Ez a gazdag úr éppen nyolca-
dik szobájában ült az este és azon gon-
dolkozott, hogy miért nincs az ételnek
íze? Miért nincs a hírlapokban semmi ér-
dekes, miért nincs e nagy szobákban elég

JÓKAI MÓR

Melyiket a kilenc közül?

levegő, amidőn János mester földszinti
szobájából elkezdett előbb lassan, aztán
mindig erősebben hangzani fel hozzá
ama viadamságra osztózó ének. Eleinte
nem akart rá ügyelni, hitte, hogy majd
vége szakad, hanem mikor már tízedszer
is újra kezdtek, nem állhatta tovább a
dologot. Összemorzsolta kialszvarját
s lement maga hálókabátban a csizma-
dia szállására.

Éppen végeztek azok a verset, amint
benyitott hozzájuk s János mester, egész
tisztellel kelt fel a nagy úr előtt három-
lábú székéről.

– Kend János mester, a csizmadia,
ügye – kérde tőle a gazdag úr.

– Igenis, szolgálatjára, nagyságos
uram, parancsol egy pár fénymázás to-
pánkat?

– Nem azért jöttem. De sok gyermeke
van kendnek.

– Van biz, nagyságos uram, kicsiny is,
nagy is. Sok száj, mikor évszre kerül a
dolog.

– Még több száj, mikor énekelnek.
Hallja kend, János mester, én kendet sze-
rencessé emberré akarom tenni. Adjon
nekem egyet ide a gyermekei közül, én
azt fiammá fogadom, felneveltem, eljár
velem utazni külföldre, lesz belőle úr, a
többieket is segítheti.

János mester szörnyű szemeket me-
resztgett erre a mondásra, nagy szó volt az,
egy gyermeket úrrá tenni! Kinek ne ütne
ez szegyet a fejébe? Hogyne adná? Persze,
hogy oda adja, hiszen az nagy szerencse.

– No, válasszon kend közülük hamar
egyet, aztán menjünk.

– Ez a Sándorka. No ezt nem adom.
Ez jól tanul, ebből papnak kell lenni; a
második: ez lány, leány nem kell a
nagyságos úrnak; a Ferencke: ez már
segít nekem a mesterségben, e nélkül

nem lehetek el; a Jánoska: lám, lám, ez
meg a nevére van keresztelve, nem
adhatom oda; a kis Józsi: ez meg egy-
szén az anyja formája, mintha csak őt
látnám, ez ne lenne többet a háznál?
No most megint lány következik, ez
semmi; aztán itt van a Palika. Ez volt
az anyjának legkedvesebbje; őh szeg-
ény asszony, megfordulna a koporsó-
jában, ha idegennek adnám; no ez a
kettő még nagyon kicsike, mit csinálna
velük a nagyságos úr?

Úgy járt, hogy már a végére ért, még
sem tudott választani. Azután alulról
kezdte felfelé, de csak az lett akkor is a
vége, hogy ő bizony nem tudja, melyiket
adja oda, mert ő valamennyit szereti.

– No porontyok! válasszatok maga-
tok, melyiket akar elmenni, nagy úr len-
ni, kocsiiban járni? Szóljatok no, álljon
elő, aki akar.

A szegény csizmadia majd elfakadt
már sírva, ahogy ezt mondta; a gyerme-
kek azonban a biztatás alatt apródonkint
mind a háta mögé húzódtak; ki kezét, ki
lábát, ki borkötyényét fogta meg apjának,
úgy kapaszkodott belé s bujt a nagy úr
elől. Utoljára János mester nem állhatta
tovább, odaborult közéjük, átnyalabolta
valamennyit, s elkezdett a fejükre sírni,
azok pedig vele együtt.

– Nem lehet, nagyságos úr, nem lehet.
Kérjen tőlem akármit a világon, de gyer-
mekemet egyiket sem adhatom senkinek,
ha már az Úristen nekem adta őket.

A gazdag úr azt mondta rá, hogy ő
lássa, hanem hát legalább annyit tegyen
meg a kedvéért, hogy ne énekeljen többet
gyermekével ideleint, s fogadjon el tőle
ezer pengőt ezért az áldozatért.

János mester még csak kimondva sem
hallotta ezt a szót: „ezer pengő” és már
a márkába nyomva érezte.

A nagyságos úr megint fel-
ment a szobájába unatkozni,
János mester pedig nagyot bá-
mulat azon az ismeretlen alakú
ezer forintos bankjótán, s azu-
tán elcsukta azt félelmesen lá-
dájába, a kulcsot zsebébe tette
és elhallgatott. Hallgatott az
apróság is. Nem volt szabad
énekelni. A nagyobb gyermekek mo-
gorván kaporodtak le a székre, a ki-
sebbeket csitítva, hogy nem szabad
énekelni, a nagy úr odafenn meghall-
ja. Maga János mester hallgatva járt
fel s alá a szobában, s gorombán ker-
gette el magától azt a kis porontyt,
aki feleségének kedveltje volt, mikor
odament hozzá s arra kérte, hogy ta-
nítsa meg őt újra arra a szép énekre,
mert már elfelejtette.

– Nem szabad énekelni.

– Nem szabad énekelni.

Aztán leült duzzogva a tőkéhez, el-
kezdett bugzón szabdálni, addig fara-
got, addig szabdalt, míg azon vette
észre magát, hogy maga is elkezd dú-
dolni: „Krisztus Urunknak áldott zül-
letésén.” Először a szájára ütött, ha-
nem aztán megharagudott, nagyot
ütött a mustával a tőkére, kirigta maga
alól a széket, kinyitotta a ládát, kivette
az ezer forintos, s futott fel az emeletre
a nagyságos úrhoz.

– Nagyságos jó uram! Instálom
alásan, vegye vissza a pénzt, hadd ne le-
gyen az enyém, hadd énekeljen én, mi-
kor nekem tetszik, mert az több ezer fo-
rintnál.

Azzal letette az asztalra a bankót s
nyargalt vissza az övéihez, sorba csókol-
ta valamennyit, sorba állította orgona-
sip gyuanánt, közéjük ült alacsony széké-
re, s rákérte tiszta szívből a zülete:

„Krisztus Urunknak áldott születésén”

S olyan jó kedvük volt, mintha övek
volna az a nagy ház. Akié pedig volt az
a nagy ház, egyedül járt kilenc szoba-
ján keresztül, s gondolkozott magá-
ban, hogy vajon mi örülni valót talál
más ember ebben a nagy unalmas vi-
lágban. □

HÍREK – ESEMÉNYEK

Autóba rejtett pokolgép robbant a navarrai katolikus egyetem főépülete mellett október 30-án. Az ETA bask szeparatista mozgalom által végrehajtott merényletben 21-en sérültek meg és 20 gépjármű rongálódott meg. Agustín García-Gasco bírósor a bombatámadást követően azonnal elítélte az Opus Dei által vezetett egyetemet ért merényletet – adta hírül a CNA. García-Gasco bírósor közleményét is kiadott, amelyben „a barbarizmus és a halál kultúrájának újabb megnyilatkozásának” nevezi a történeteket.

*

Ökumenikus püspöktalálkozót tartott november 4-én az Északi Evangélikus Egyházkerület székében. A Katolikus Egyház küldöttségét Erdő Péter bírósor, a reformátusét Böleskei Gusztáv, az evangélikusét Iltész János püspök vezette.

*

Mint arról már korábban beszámoltunk, XVI. Benedek pápa a nápolyi bírósor érseken keresztül október elsején juttatta el levelét a moszkvai ortodox pátriárkához. Ebben testvérként köszöntötte II. Alekszijt, és nagy szeretettel

fordul minden ortodox hívó felé. Orosz nyelvű válaszelevelében Moszkva és egész Oroszország pátriárkája köszönetet mond Benedek pápa kedves soraiért, majd nagybecsüléséről és őszinte jóakaratóról biztosítja őt. Örömmel állapítja meg, hogy tovább fejlődnek a Katolikus Egyház és a Moszkvai Pátriárkátus közötti jó kapcsolatok az együttműködés szellemében. A közös gyökerekből táplálkozó összefogás elsősorban olyan sürgetően aktuális kérdésekben valósul meg, amelyekben a két Egyház megegyező állásponton van. Ezek közül is a legfontosabb az Evangélium hirdetése a ma embere számára, valamint a keresztény értékekről való tanúságtétel.

*

A XX. századi 498 spanyol vértanú boldoggá avatásának első évfordulóján Martínez Camino, a Spanyol Püspöki Konferencia szóvivője hírül adta, hogy a spanyol egyházmegyékből 800 újabb vértanú boldoggá avatási eljárása folyik. A madridi segédpüspök hozzátette, hogy a 800 eljárás közül 47 már a Szentéavtatási Ügyek Kongregációjánál van.

SZÁJRÓL SZÁJRA

Egy igazi bohém

Állítólag Márai Sándor mondta, hogy „kávéház nélkül nincs irodalom”. Ennek igazságtartalmát igazolja, hogy mai történetem színhelye a „Kávéforrás” nevű budapesti kávéház, ideje pedig a „Borsszem Jankó” című élelclap alapításának kora, tehát 1868. Ágai Adolf volt az alapítója, míg híres torzképrajzolója – ahogy abban az időben a karikatúristákat nevezték – Jankó János. De korának az igazi torzképrajzolója a cseh Klics Károly volt. Mert bár Jankó, népnép alakjait utólrhetetlen vidámsággal ábrázolta, csúfolni, arcokat torzítani nem tudott.

Karikázó mestersége legfeljebb abból állott, hogy nagy fejeket rajzolt az embereknek, a hosszú orrot még jobban meghosszabbította, a rövideket megrövidítette. De – mint mondtam – a kor igazi karikatúristája Klics Károly volt. Ő aztán tudott igazán csúfolni! Ezzel a hosszúra sikeredett bevezetéssel elérkezem történetem főszereplőjéhez: a cseh rajzoló Klics Károlyhoz.

Mikor Tóth Kálmán 1860-ban megindította a „Bolond Miska” című élelclapot, a képeket még Bécsben kellett rajzoltatnia, mert nálunk effélre nem akadt ember. Hónapok után, szinte véletlenül, ismerte meg Jankó Jánost, mégpedig a Rókus kórházban. Itt „kezelte” magát, bár kutyabaja sem volt, de tanulmányozni akarta a haldokló arcát! Ettől fogva Jankó János rajzolta a Bolond Miska képeit.

Napok múlva megint a „Kávéforrásba” hívta Klics mestert. A zseniális cseh megint húzódt, mert nincs nála a bugyellárisa..., megint megitta a feketekávé Agai költségére és megevett mellé – huszonnyeg kilfit. Ekkor a bölcs doktor látta, hogy itt bizony nagy baj van... Meglepte Klicset a lakásán, hogy okosan beszéljen vele. Mikor belépett a szobába, hátrátanorodott, olyat látott.

A kis hónapos szobában most is a két szalmaszékre tett deszka volt a rajzolóasztal, de félretolta, mert alig fért el a kis nyomorúságos zugolyban felállított díszgályát! Faragott oszlopok, bíbormennyezetes, aranytől tündöklő nyoszolya, melynek selyem és bársony kárpitjai ébenfából faragott angyalkák tartják!

Klics a három ezer forintot ezt a hiábavaló műzser sem ebédelt becsületesen. Viszont – és ez könnyen lehetséges – megvalósította élete nagy álmát!

Hogy aztán Ágai doktor hogyan segített ezen az igazi bohémen, csak a Jóisten tudja, no meg ők.

Közreadta: Ramsay Gyöző

A BÉKE...

(Folytatás az 1. oldalról)

mondott beszédében, Athénban, amely akkoriban a népek találkozásának nagy színtere volt, és ahol az athéniak engedve a bennük rejlő vágyakozásoknak, oltárt állítottak az ismeretlen istennek. Pál apostol különösen kiemeli: „En azt hirdetem nektek, akit ti ismeretlenül tiszteltetek. (...) Ő ad mindennek életet, levegőt és mindent. Ő telepítette be az egy őstől származó emberiséggel az egész földet. Ő határozta meg itt lakásuk idejét és határát. S mindezt azért, hogy keressék az Istent, hogy szinte kitapogassák és megtalálják, hiszen nincs messze egyiküktől sem. Mert benne élünk, mozgunk és vagyunk, ahogy költőitek is mondják: »Mi is az ő nemzetségéből valók vagyunk?« (ApCsel 17, 23-28). A Galatáknak írt levélben ugyancsak Istenfűségünkre, az emberi nem egységére, testvériségünkre, és keresztény hivatásunkra emlékeztet: „Hiszen az Isten fiai vagytok a Jézus Krisztusba vetett hitben. Nincs többé zsidó vagy görög, rabszolga vagy szabad, férfi vagy nő, mert mindannyian egygő lettetek Krisztus Jézusban” (Gal 3, 26-28). Jézus Krisztus által mind Isten képességét hordjuk magunkon, Isten öböne egyformán elfogadott minket, fiatalokat és öregeket, esendőket és gyengéket, szegényeket és gazdagokat, külföldön élő idegeneket és őslakosokat. Istenfűségünk emberi méltóságunk alapja, ami Isten fiaihoz méltó életre kötelez. (Noblesse oblige!) Az istenes élethez hozzátartozik, hogy a magyarság vonatkozásában is sikra szálljunk az emberi jogokért, minden ember jogáért, az igazságosságért és az ember méltóságáért, hiszen „az igazságosság békét terem” (Iz 31, 17; vö. GS 78). Az ember idegenben is meg kell találja hazáját a hitben. A globalizálódó világban különösen nagy szükség van olyan szabályok foganatosítására és védelmére, amelyek egyformán biztosítják minden ember számára a világot javaiban való részesedést, a jólétet, ha úgy tetszik, az ún. „szociális piacgazdaság” vívmányaiban való részesedést, ami persze már önmagában is a világbékét szolgálja.

2) Külföldi magyar lelkipásztori szolgálatunk másik nagy hivatása: a béke Evangéliumának hirdetése. Keresztény hivatásunkhoz hozzátartozik, hogy a béke szolgálatában álljunk. Aki Jézus szellemében hitteletint embertársára, az felismeri benne Isten képmását és saját testvérét. Ezért nem élhetünk csupán egymás mellett, nem egyszer közömbös, idegen vagy éppen ellenséges módon egymás iránt, hiszen mi mind egy közösségben, együttesen és egymásért vagyunk Isten soknyelvű, sokszínű, mégis egyetlen Egyháza és népe. Ilyen értelemben az Egyház az integráció mintaképe, jele, eszköze kell legyen, mivel katolikus, egyetemes, egész világra kiterjedő, nemzetközi, magába ölel minden népet és nemzetet. Ha az Egyházban elfogadjuk mások különbözőségét, és készek vagyunk tanulni egymástól, akkor részesülünk a hit sokszínű egységének nagy gazdagságából. Isten dicsővé teszi a népet, amely közel van hozzá. Az idegen nyelvű egyházi közösségek, a mi külföldi magyar lelkipásztori szolgálatunk nagy előnye és egyben nagy esélye az, hogy az egység, a szeretet, a béke jelvé és eszköze válhatunk szerte a világon (vö. EMCC 17-18), hiszen „az Egyház (...) Krisztusban mintegy szakramentuma, vagyis jele és eszköze az Istennel való

bensőséges egyesülésnek és az egész emberiség egységének” (LG 1).

3) Egzisztenciális vonatkozásban ez azt jelenti, hogy el kell sajátítanunk Isten fiainak közös nyelvét, meg kell tanuljuk, és beszélünk kell Isten országának nyelvét, a „szívek nyelvét”, a „szeretet nyelvét”, míg végül is értjük egymást és szót értünk. Nagyon fontos, hogy az együtt élő, különböző kultúrához tartozó és különböző nyelven beszélő emberek megtanulják egymás nyelvét, de ennél még fontosabb, hogy szót értsenek, békében és egyetértésben éljenek, s ez már több mint filológia! Hisszen gyakran előfordul, hogy még az azonos nyelvet beszélő emberek sem értik egymást, kerülük és gyűlölik egymást, ahelyett, hogy jó testvéreként odafigyelnének egymásra, segítenék és szeretnék embertársaikat. Egymás megértésében mindig döntő fontosságú kérdés, hogy készek vagyunk-e megtanulni és beszélni a szívek nyelvét, a szeretet nyelvét, amelyet mindenki ért. S ez teológia! Lukács evangélista írja az első pünkösdről a zölös tudósításában: „Amikor ez a szűz támadt, nagy tömeg verődött össze. Nagy volt a megdöbbenés, mert mindenki a saját nyelvén hallotta, amit beszéltek” (ApCsel 2, 6). A világ minden tájáról összesereglett emberek befogadták a Szentlelket, a Szeretet Lelkét – az isteni Gyermekek, mondjuk karácsony táján –, és ezért egyek volt szívük-lelkük, megszületett a pünkösdi Egyház. „A pünkösdi egység ugyanis nem szünteti meg a különböző nyelveket és kultúrákat, hanem elismeri azok identitását és a bennük működő egyetemes szeretet által, nyitottá teszi azokat mások felé” (EMCC 37).

A külföldi magyar egyházközségek, lelkeszségek, missziók nagy lehetősége, hogy a béke Evangéliumának otthonává, a népek közötti kiegyezés és megbékélés hasznos talajává, „biotóp”-jává váljanak, a népek közötti béke és testvériség melegegává, vonzó színpadává és szentélyévé legyenek, e rivalitásoktól, feszültségektől, konfliktusoktól győzött globálizált világban. Így a külföldi magyarországi életútja valóban az örök hivatás élő jelvé, eszköze, és annak a reménynek állandó impulzusává válhat, amely rámutat az élet világon túli jövőre és meggyorsítja a világ átalakítását szeretetben.

*

Befejezésül megköszönöm a Jóistennek, hogy az elmúlt évben Európán kívül, az Egyesült Államokban, Kanadában és Ausztráliában is sok magyar közösségben hirdethettem a krisztusi Evangéliumot, népnép összetartozását, egyetemes és nemzeti értékeink, édes anyanyelvünk és kultúránk, magyarságunk és kereszténységünk megbecsülését. Köszönöm a külföldön élő magyar testvérek, lelkipásztorok és hívek minden nemes fáradozását kereszténységünk és magyarságunk szolgálatában. Köszönöm irántam tanúsított szeretetüket, Isten fizesse meg minden nagylelkűségüket és figyelmeiket.

Végezetül kívánok mindenkinek buzgó imában, hitbeli megerősödésben, testvéri szeretetben eltöltött bensőséges, adventi szent időt, aztán kegyelmekben gazdag, szép, békés karácsonyi ünnepeket és sikeres, boldog új évet!

Mindezek után pedig, Nagyasszonyunk, a Boldogságos Szűz Mária, Szent István királyunk és az összes Magyar Szentek közbenjárására, áldjon meg benneteket a mindenható Isten: az Atya, a Fiú és a Szentlélek. □

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmise helye és ideje után. Megtekinthető még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu>

ANGLIA:

London: Virágh József főlelkész, Hungarian R. C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB-London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-Mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com
Misző helyek: London, South Croydon, Reading, Bristol, Luton, Brighton-Hove; www.magyarokatolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misző helyek: Rochdale, Wolverhampton, Bradford, Nottingham.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, Tel.: 0043-1/526 49 72; Fax: 0043-1/526 49 72 25. Misző helyek: Bécsújhegy (Familien-Kirche) 17.00-kor; Bécs, vasárnapként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-Mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>
Pázmányne, Msgr. Dr. Csordás Eörs rektor, szentmise: minden szombat este 18.30, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, Tel.: 0043-1/317 3656.

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztálfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, Tel.: 0043-3352/34108. E-Mail: Keresztalvi@freemail.hu
Misző helyek: Alsóőr, vasárnapként 9.45-kor, Felsőőr, vasárnapként 10.45-kor.

Graz: Usri Mihály gondnok, Tel.: 0043-316/68 35 08; szentmise vasárnapként 10.00-kor a Weltsche-Kirche-ben, Griesplatz 30. sz.

Innsbruck: Dr. Magda Szilveszter diakónus, Tel.: 0043-512/204 103. Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Petrinumsstr. 12, Haus 7, A-4040 Linz, Tel.: 0043-732/736581-4492 (iroda), -4493 (lakás), -4494 (fax), E-Mail: ermes.szabo@diocese-linz.at; Misző helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Simon Attila káplán, Tel.: 0043-676/877 27 345. E-Mail: simonatt@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 13.00-kor a Kapuziner Kirche-ben, Waag-gasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135. Érdeklődni: Bohumy István, Tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüssel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles/XL, Tel.: 0032-2/64 96 188.

Liège/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Amouñier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, Tel.: 0032-4/22 33 910; Fax: 0032-4/2211 609.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Msgr. Molnár Ottó főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztus kivétel. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 PARIS, Tel.: 0033-1/42 086170, Fax: 0033-1/42 067155, <http://magyarmissio.free.fr>

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, Mission Catholique Hongroise, 302, Avenue Jean Jaures, F-69007 Lyon, Tel.: 0033-4/78 501636.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misző helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Túrós Dezső plébános, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, Tel.: 0049-821/41 90 25 30 vagy 0049-170/77 18 529.

Bamberg-Eichstätt-Regensburg-i Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Misző helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landsbut, Nürnberg, Regensburg. Érdeklődni: Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schweig, Tel.: 0049-91/507 57 96.

Esseni Egyházmegye: Misző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Frizskaner Str. 69a, D-45139 Essen, Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: 0049-221/23 8060.

Freiburg-Trier-Speyeri Egyházmegyék Karlsruhe-i székhellyel: Misző helyek: Mannheim, Offenburg, Kaiserslautern, Saarbrücken, Freiburg, Karlsruhe, Pforzheim, Konstanz, Baden Baden. Érd.: Ft. Dr. Szabó József, Ungarische Katholische Mission, Elbinger Str. 2/A, D-76139 Karlsruhe, Tel.: 0049-721/ 687215.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye: Misző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen, érd. Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, Tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen: Misző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Theiboldgasse 96, D-50676 Köln. E-Mail: ungarnzentrum@netcologne.de Tel.: 0049-221/238060. Fax: 0049-221/ 232120; <http://www.Ungarnzentrum.de>

HIRDETÉSEK

Budapesti, sportos, polgári értéket képviselő hölgy (164/60/65), komoly szándékkal, megbízható társsat keres. T.: 0036-20/451-1502.

Oroszházán 300 négyszögöles telken 80 m² felújított 3 sz. öszk. berendezett ház 2 garázzsal eladó. Érdeklődni T.: 0049-(0)7173-6372.

68 éves intelligens férfi, őszinte szándékkal megismerkedne egy kedves, művelt, korához illő hölgygel, Stuttgart és környékén. Jelige: „Idősebbek leszünk.”

Betegápolást, házvezetést vállal 57 éves egészségügyi nő. T.: 0036-70/211-2759

Hévízen (termált) gyönyörű helyen apartmanok egész évben kiadók, 10 EUR/fő. T.: +3683/341-063.

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel: Misző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Telefon: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022. Fax: 0049-69/97 78 26 84. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye: Misző helyek: München, Rosenheim, Erding. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Misszió – Ungarischsprachige Katholische Mission, Oberföhlinger Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, 982638. Fax: 0049- 89/985419. E-Mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegye: Misző helyek: Hagen, Minden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middelheld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel/Fax.: 0049-251/32 65 01. E-Mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passau Egyházmegye: Miszőhely: Passau: Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzendorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Telefon: (08505) 12 29.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye: Misző helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommern, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eisingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach. Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle-Str. 30, D-70186 Stuttgart. Tel.: 0049-711/2369190, Fax: 0049-711/2367393, E-Mail: missio@ukgm-stgt.de v. tempfliimre@yahoo.de www.ukgm-stgt.de

Würzburgi Egyházmegye: Misző helyek: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Telefon: 0049-931/38 62 43.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, Pontificio Instituto Ecclesiastico Ungherese, Via Giulia 1, I-00186 Róma. Telefon: 0039-06/684-2620, pinemeth@gmail.com. Misző helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell'Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyszonyja kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Tonale 19, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: P. Ruppert József Sch.P., Tel.: 0039/347.344.55.38, E-Mail: ruppert.jozsef@piarista.hu

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Róm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, Tel.: 0041-1/36 23 303. E-Mail: fvizauer@gmx.ch; Misző helyek: Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fröburg: Ft. Pópa Péter, Tel.: 0041-26/534 0672. Szentmise minden hó 4. vasárnapján 11.15-kor, az Orsolyiták templomában (rue de Lausanne), Misző helyek: Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján. Tel.: 00 41-22/7910458; Lausanne: Szentmise minden hó 2. és 4. vasárnapján. Tel.: 0041-21/6478 678; Bern: Róm. Kath. Ungarn-mission, Pf. 7717, CH-3000 Bern. E-Mail: info@katolikus.ch <http://www.katolikus.ch>

Basel: Pál István, Tel.: 0041/765185441. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. □

IMÁINKAT KÉRIK

November 6-án meggyilkoltak egy radikális hindu aktivistát Orissa államban. Sokan attól tartanak, hogy ez ismét a keresztények elleni támadások apropójává szolgálhat. Az indiai keresztények arra hívják a világot és Magyarországot keresztényeiket, csatlakozzanak hozzájuk az imádságban.

Azóta becsültek szerint több mint 500 keresztényt gyilkoltak meg, több száz templomot romboltak le vagy rongáltak meg, keresztény iskolákat és szociális otthonokat fosztottak ki, és több ezer – keresztények lakta – házat gyújtottak fel. Eddig több mint 50 ezren kényszerültek arra, hogy elhagyják szülőföldjüket. □

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

München

Keresztelések: *Schönberger Abigél Johanna*, Sch. Péter és Timea Judit kisleánya 2008. június 15-én, *Kalocsai Veronika*, K. István és Ágota kisleánya 2008. június 15-én, *Hámori Lilly Marie*, H. Márk és Michaela kisleánya 2008. október 5-én, *Simon Hannah Victoria*, S. Vendel és L. Anita kisleánya, *Holzner Daniel*, H. Komrad és T. Timea kisleánya 2008. október 5-én, *Weiszpecher Raoul*, W. Casian és Tünde kisleánya 2008. október 26-án, *Wink Maximilian*, W. Marc és Nóra kisleánya 2008. október 26-án a müncheni Damenstift-templomban, *Laib Anette*, L. Richard és Andrea kisleánya 2008. június 27-én, misszionk házi kápolnájában, valamint *Wahr Emilia Christina*, W. Stefan és Erika kisleánya 2008. július 19-én az erdingi Hl. Geist-templomban részesültek a kereszttség szentségében.

Az Örök Hazába költözött: *Prevcz József*, 78 éves korában hunyt el, temetése június 20-án a müncheni Ostfriedhofban volt. Nyugodjon békében!

Varga Katalin

Budapest egyik legszebb helyén a **Normafa Idősek Otthona** szeretettel várja jelentkezésüket! Panorámás kilátással, napi négyzseri étkezéssel, 24 órás nővéri szolgálattal, orvosi szolgálatokkal, uszoda, szauna, klubhelyiségek használatával.

Igényei szerint választhat a még el nem kelt, különböző alapterületű (17,4-40,3 m²), egy- és kétszemélyes, bútorozott, fűrdőszobás, teraszos (min. 5 m²), panorámás apartmanok közül.

Napidíj ellenében is igénybe veheti szolgáltatásainkat. Ezenfelül örökölhető konstrukciók közül is választhat!

Budapest, XII. ker., Normafa út 50. Tel.: 0036-1/458-3900
E-mail: info@normafaotthon.hu
www.normafaotthon.hu

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házasság-, általános hirdetések betűnként: 0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség 5,00 EUR
Üzleti-, nyereséges hirdetés betűnként 0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként 0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret 10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.
Külön kívánásokat esetenként árazunk.

Egynás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 % illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

EURÓPAI, NÉMETORSZÁGI OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

Az ÉLETÜNK előfizetési árát kérjük helyi terjesztőinkkel (missziókkal) rendezni! Csak a kiadóhivataltól postázott újságok előfizetését kérjük az ÉLETÜNK müncheni postabank számlájára befizetni.

A szerkesztőség

ELTÖRLIK A KARÁCSONYT?

Az oxfordi önkormányzat úgy döntött, hogy eltörli mindenfajta utalást a karácsonyra: december 25-e és az azt követő időszak a „téli fény ünnepe” nevet fogja viselni.

A határozat azt akarja elérni, hogy a keresztény ünnep ne kapjon túlzott hangsúlyt, s emiatt ne szoruljon háttérbe a többi vallás. A Guardian című napilap Szabir Husszain Mirzát, az oxfordi muzulmán tanács elnökét idézi az ügy kapcsán: „Ez az esemény, amelyre mindenki egész évben vár. Keresztények, muszlimok és más vallások képviselői is örülnek a karácsonynak. Harag van bennem, és mély csalódottság. A karácsony különleges ünnep, ne tegyünk úgy, mintha nem létezne. A keresztények joggal érezhetik megbánva magukat, és meg vagyok győződve róla, hogy az emberek 99%-a nem ért egyet a döntéssel. A karácsony része a brit identitásnak is.”

Eli Bracknell, a Zsidó Oktatási Központban tanító rabbi így fogalmazott: „Fontos, hogy fenntartsuk a brit karácsony hagyományát. Bármí, ami a hagyományos kultúra és a keresztényiség gyengítését célozza az Egyesült Királyságban, nem lehet pozitív a brit identitás számára.”

Az eset kapcsán Gianfranco Ravasi, a Kultúra Pápai Tanácsának elnöke a Radio Vaticanának adott interjút. A döntés mögött meghúzódó szándék cérinte nem a „túlzások” elkerülését célozza, hanem el akar halványítani valamit, hogy az ember elveszítse identitását és történelmét. Nem valódi párbeszédre törekszik, hiszen az éppen az identitások által épül. „Úgy vélem – fogalmazott Ravasi –, itt nem csupán hóbortról van szó, hanem egy arcunkat meghatározó fontos dolog tudatos tagadásáról. □

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MAGYAR KATOLIKUS DELEGATURA
Landwehrstr. 66 - D-80336 München
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45
E-mail: elteu@kdgmx.de

Felétés kiadó:

Magyar Katolikus Delegatura
Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc
Felétés szerkesztés: Csabozsák Benecé
A szerkesztőbizottság tagjai:
dr. Frank Miklós, Ransay György,
Szamosi József és Vincze András

Redakción és Herausgeber:
UNGARISCHE KATHOLISCHE DELEGATURA
Landwehrstr. 66 - D-80336 München
Chefredakteur: dr. Cserháti Ferenc
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45
E-mail: elteu@kdgmx.de

Abonnement für ein Jahr: 15 EUR
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost US\$ 50

ELŐFIZETÉS:

Az Életünk a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
Tengerentúla, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatalt küldi az újságot.

1 példány ár: 1,50 EUR
Előfizetési ár egy évre: 15 EUR
Tengerentúla US\$ 50
BANKSZÁMLÁNK:
Ungarische Katholische Delegatur
Sonderkonto „ÉLETÜNK”.

Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 - BLZ 700 100 80
IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03
BIC PNBKDE33

Erscheint 11 mal im Jahr.
Satz: ÉLETÜNK
*
Druck: AMPER DRUCK GmbH
Am Fohlenhof 5,
82256 Fürstenfeldbruck

Beilagenzeitung: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.